

Z P R A V O D A J

H O S P O D Á Ř S K É K O M O R Y H L A V N Í H O M Ě S T A P R A H Y

Časopis, který sluší i vašemu domovu.

**Primátor
exkluzivně**

**Principál
Hrušínský**

Kauzy 2007

- Změny v pojištění
- Rádce pro podnikatele
- Zemětřesení v bezpečnosti práce
- Marek Ječmének, starosta Prahy 7

Fitness station, s.r.o.

Radlická 298/105
150 00 Praha 5

tel.: +420 251 554 699

fax: +420 251 555 149

otevírací doba:

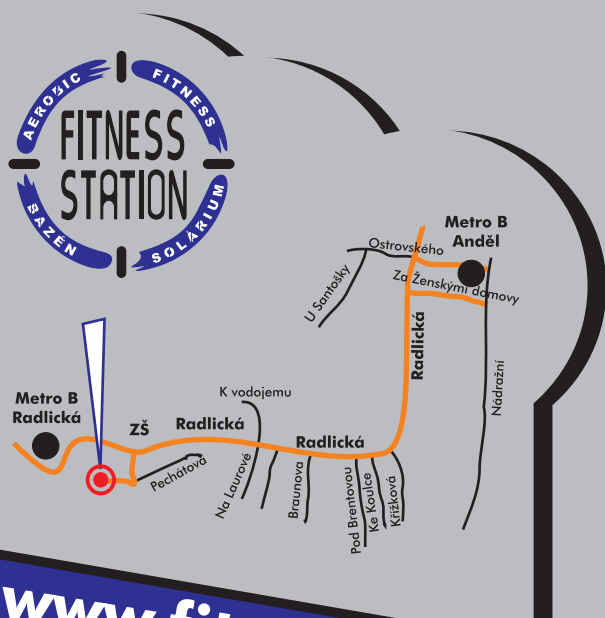
Po - Pá: 7:00 - 21:30

So: 9:00 - 20:00

Ne: 9:00 - 21:00

srdečně Vás zveme k návštěvě nejmodernějšího fitness centra, které poskytuje ucelenou nabídku sportovních aktivit a služeb v oblasti fitness, wellness, aerobiku, plavání a halových sportů. Naše provozovna je vybavena posilovacími stroji, činkami a trenažéry na nejvyšší úrovni od firmy TechnoGym, nabízíme světovou novinku v podobě computerového řízení Trainer Point, která uspokojí nejnáročnější požadavky návštěvníků a odborníků. Nezbytnou součástí naší nabídky je možnost parkování na přilehlém velkém parkovišti, stejně jako snadná dosažitelnost MHD. V nejbližší době se navíc můžete těšit na rozšíření našich aktivit o Vacu studio, Pilates studio, Kryosaunu, Solar studio a velký aerobní sál.

- * **posilovna - 450 m**
- * **systém trainer point kardio-system cycling**
- * **aerobic**
- * **bazén**
- * **sportovní hala**
- * **solárium**
- * **restaurace & bar**

www.fitness-station.cz

Těšíme se na Vaši návštěvu

EDITORIAL

Jak na fondy?

Nechci Vás děsit, ale čas na podání projektových žádostí v rámci obou pražských operačních programů Praha Adaptabilita a Praha Konkurenceschopnost je jen do 31. března letošního roku!

Pro období 2007 – 2013 je možné na celém území státu čerpat prostředky z evropských fondů až do výše 750 miliard korun. Praha bohužel dostane z těchto peněz o hodně méně než zbytek republiky. Je to dáno její 10. pozicí mezi nejbohatšími metropolemi Evropy. Pro lepší představu – Praha má k dispozici jen něco před 9 miliard korun na celé programovací období. Z toho pro 1. výzvu je alokována částka 840 mil. korun pro OPPA a 2,28 mld. korun pro OPPK, přičemž výzvy by měly vycházet jednou ročně.

V Praze se tím výrazně zvyšuje konkurence mezi jednotlivými žadateli při podávání projektů. Šanci uspět mají jen takové projekty, které do detailů splní obsahové i formální požadavky, které Hlavní město Praha, jako řídicí orgán obou pražských programů, stanovilo. Pozorně číst pravidla a dodržet veškeré časové a další náležitosti se tedy v případě fondů vyplácí zvlášť. Chce to však hodně sil a trpělivosti.

A samozřejmě kus štěstí!

Váš

Petr Kužel

předseda představenstva HKP
a viceprezident HK ČR

Vážený přítelé,

dostává se vám do rukou již třetí číslo Zpravodaje HKP s novou tváří. Doufám, že v něm nalézáte rady pro své podnikatelské aktivity, a kromě nich i tipy k volnočasovým aktivitám. Samozřejmě jsme otevření vašim námětům.

Milan Šimáček, šéfredaktor

Editorial 1

Primátor Pavel Bém 2-5
exkluzivně pro Zpravodaj

Změny v pojištění: 6
Tomáš Síkora, ředitel České asociace pojišťoven

Praha a její lidé 7
Marek Ječmének, starosta Prahy 7

Rádce pro podnikatele..... 8

Kdo, kdy, kde 9-12

Lidmila Kleinová (BOZP)..... 13

Etický kodex HK 14

Podnikání dříve... 15
Jan Antonín Baťa

... a dnes 16-17
Mirek Mencí, Key Production

Projekty HKP 18-21

Aktuálně 22-24
Kauzy 2007: Vladimír Mlynář, Jiří Pomeje

Praha a Franz Kafka 25

Rozhovor s osobností 26-28
Jan Hrušínský a Miluše Šplechtová

Kulturní servis 29-32

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA HL. M. PRAHY

Zpravodaj Hospodářské komory hl.m. Prahy
1/2008

Informační dvouměsíčník pro členy HKP. Vychází 6x ročně,
náklad 5000 ks. Reg. zn. MK ČR E17859. Novinová zasluka pov. ČR, a.s.,
OZ Praha 1, č.j. 6390/98 ze dne 14. 4. 1998

Vydává: Servis HKP, nám. Fr. Kafky 7, Praha 1, tel.: 224 818 197,
fax.: 222 329 348, e-mail: hkp@hkp.cz, internet: www.hkp.cz
Šéfredaktor: Ing. Milan Šimáček • Zástupkyně: Mgr. Andrea Bezděková
• Grafická úprava: Libor Kačaba, Studio Altair • Tiskové zajištění:
Nakladatelství a vydavatelství Jan Brada – R.A.B. • Fotografie v čísle:
Archiv MHMP, Divadlo Na Jezerce, Miroslav Jirsa a archiv redakce •
Představenstvo HKP • Předseda: Petr Kužel • Místopředsedové:
Ing. Jitka Albrechtová, Otakar Čapek, Ing. Jindřich Hess, Ing. Michal Kotlín
• Členové: Ing. František Dombek, Ing. Petr Knapp, Ing. Bohumil Mach,
Ing. Jan Maj, Ing. Richard Motýčka, Ing. Vlastimil Navrátil, Ing. Václav
Okleštěk, Ing. Václav Pomazal, CSc., Oldřich Pražák, JUDr. Přemysl Raban
• Dozorčí rada: Ing. Zdenka Vostrovská, CSc., Ing. Radek Lanč, Ing. Ivan
Lipovský, CSc., Ing. Petr Kuchár • Úřad HKP • Ředitel: Zdeněk Kovář •
Vedoucí vnitřních vztahů: Jana Vičková • Vedoucí komunikace a tiskový
mluvčí: Ing. Milan Šimáček • Manager public-relations: Mgr. Andrea
Bezděková • Manažer projektů Rating MSP a InMP: Jiří Svoboda • Odd.
zahraničních vztahů a EU: PhDr. Zuzana Kinská (vedoucí), Ing. David
Janata, Petr Kolbe, Ing. Petr Petřík, Ing. Martina Smutná • Manažer
projektu Elektronické myšně a Kontaktní místa: Roman Pommer •
Vedoucí inzerce: Leoš Susa • Sekretariát: Lúduše Schoberová •
Recepce: Pavla Cihlářová a Jana Čonková

Podnikání živí Prahu

zdůrazňuje primátor
Pavel Bém

Funkce primátora hlavního města je odjakživa brána jako ministerské křeslo. Před šesti lety do něj usedl Pavel Bém. Jeho post se dal vytušit hned pár hodin po volbách, neboť v nich získal zcela jasně nejvyšší počet preferenčních hlasů. Svoji pozici před dvěma lety s přehledem obhájil, navíc se stal 1. místopředsedou ODS, který se těší přízni čestného předsedy a zakladatele strany. Jaké priority cítí pro letošní rok muž, jenž má v rukou sympatie i významné karty?

Loni jste vyšlápl na nejvyšší horu světa, co je pro vás osobním Mount Everestem letos?

Everest byl osobní cíl, byl to krásný splněný sen, ale byl to vlastní výběr, vlastní rozhodnutí. Letos mne čeká trochu jiný druh „výzev“ - úkoly a cíle, které jsme si dali v Praze. Řeknu-li to trochu nadneseně, nečeká mne jedna velká hora, ale desítky a stovky Everestů, takže budu šlapat nahoru každý den a 365 dní. Nemyslím, že tyto každodenní „výstupy“ budou lehčí.

A jaké hlavní projekty chystáte pro hlavní město?

Pro rok 2008 počítáme především s tím, že se rozvoj Prahy nezpomalí. Výdaje města jsou schváleny na 44,5 miliardy, rozpočet je vyrovnaný, a to opět bez zapojení cizích zdrojů. Pokračujeme tedy v politice nezadlužovat dále Prahu. Návrh investic pro příští rok je jeden z nejvyšších v po-revoluční historii města, prioritou jsou nadále investice do městské infrastruktury, na strategické investice jako stavbu městského okruhu, dokončení výstavby trasy metra C a přípravné práce na výstavbě prodloužení trasy metra A nové trasy D, rekonstrukci čističky odpadních vod, protipovodňovou ochranu města a informační projekty město z celkové částky kapitálových výdajů 16,5 miliardy uvolní 11,2 miliardy. Praha tedy bude hodně investovat, naopak šetříme na běžných výdajích, které v tomto roce opět snížíme. Běžné výdaje budou oproti roku 2007 o 2,8 miliardy nižší, to znamená, že se sníží o 9,1%. Sníží se dále počet úředníků, pracovníků městských organizací a celkově náklady na chod městské správy.

Vaše jméno je spojováno s přívlastkem „Praha olympijská“, co nového v tomto směru?

Nebudu uvádět jednotlivé konkrétní kroky, které jsme úspěšně zvládli. Řeknu stručně, že přípravy pokračují podle plánu, který jsme si dali, abychom se stali kandidátským městem. Máme již i předběžné záruky vlády. Harmonogram všech příprav je dán mezinárodními regulami, tam je jízdní řád pro letošek jasný a dodržíme ho. Druhou částí práce, na kterou se letos budeme více soustřeďovat, je získání širší veřejné podpory v práci politického spektra, Pražanů i celé republiky. Cítím pro olympiádu poměrně širokou podporu, na druhé straně jsou zde negativní stano-

viska například menších obcí. Olympiáda se pro ně stala zástupným problémem v boji o daňové výnosy, což jako taktiku chápu, ale svádějíme bitvy pod správnými prapory a na bojištích, která otevřeně pojmenujeme. Praha na olympiádě vydělává již nyní. Je to stimul rozvoje města, stimul podnikání a tutéž šanci má i zbytek republiky.“

Prvním lednem odstartovala reforma veřejných financí, která pro peněženky občanů znamená zdražení a pro Prahu méně peněz ze státního rozpočtu. Jak se s touto skutečností vyrovná rozpočet metropole?

to odklad, protože ekonomika si nějaký cenový pohyb nakonec vynutí. Nám jde o to, aby to byl pohyb minimální a abychom celkové zvyšování nákladů co nejvíce utlumili lepší efektivitou, lepší vnitřní efektivitou. Je potřeba přiznat, že i k tomu nás reforma tlačí, a považují to za tlak pozitivní.

Jaký má současný primátor vztah k Hospodářské komoře Prahy? A k podnikání obecně?

Podnikání živí Prahu. Soukromý sektor vytváří národní důchod, veřejný sektor hospodaří s prostředky, které v naprosté většině nevytváří. Pro mne je proto úkolem

Samozřejmě i jako obec a kraj neseme důsledky změn DPH a dalších reformních kroků. Je to logické, v rozpočtu jsme se s tím úspěšně vyrovnali a o některých věcech chceme s vládou dále diskutovat. V řadě oblastí v postatě zbytečně a draho přeléváme peníze z místa na místo – ze státu na obec, kraj – z kraje, obce zpět na stát. Není to vždy efektivní, ale to jsou věci, které v nějaké podobě existují vždy, a jde o to najít optimum. Pro Pražany jsme prozatím dopady reformy snížili tím, že jsme odmítli zvýšit od počátku roku cenu za likvidaci odpadu, za vodné atd. Poctivě říkám, že je

veřejného sektoru vytvářet pokud možno optimální prostředí pro podnikání. To má stovky forem, z nichž za nikoli nejmenší úkol považuji, abychom jako veřejná správa podnikatele zbytečně neobtěžovali – úřadováním, byrokracií atd. Ideální je vyznačit jasné hřiště, dát jasná a přehledná pokud možno jednoduchá pravidla a nechat aktivní hráče hrát. Druhým naším úkolem je čerpat veřejné prostředky efektivně. O to se snažíme. Nebudu připomínat dopravní a další miliardové investice Prahy, ale jde v konečném efektu také o investice do podnikání. Souběžně ome-

zujeme administrativu, veškeré provozní výdaje. Jinak řečeno, naším cílem je investovat a neprojíst.

A HKP je pro mne ze všech těchto hledisek pro mne především partner. Mohu-li si dovolit hodnocení, partner velmi kvalifikovaný.

Říká se hezká metafora, že hlavní město je „nástupištěm do České republiky“. Hospodářská komora Prahy chce tyto aktivity propojit do regionů, budete tento trend podporovat?

Považuji názor HKP za naprosto správný. V turistice například Praha v rámci republiky prakticky dominuje, ale pokud bychom našli širší spolupráci s dalšími regiony, získáme tím – jak se v turistice krásně říká – více „pobytností“. Pro nás i pro ně. V jiných oborech platí totéž. Vazby mezi Prahou a Středočeským krajem jsou logické, růst obytných satelitů i další věci nás do užšího propojení plánů a investic naprosto strik-

také prostřednictvím soukromého sektoru a jde ročně o desítky miliard korun. Na druhé straně je to pro nás tak trochu i „bojiště“ – privátní projekty se občas střetají s památkovou zónou, s územním plánem, s jinými potřebami města. Musím říci, že jsme se zatím vždy dokázali se zajímavými investory dohodnout. Soukromý sektor chceme dokonce zapojit i do přímého financování veřejných staveb, například u trasy metra D. Za mimořádně důležitý krok pro investování v Praze považuji nový územní plán města, na kterém pracujeme.

A teď mi dovozte pár soukromých otázek: co se vám vybaví jako první, když si vzpomene na své dětství?

Funkční rodinu, pohodu, spoustu krásných vzpomínek – něco, co bych rád předal svým dětem. Samozřejmě čas od času jsem od rodičů slyšel „koukej si tady uklidit“ nebo: „věř si, ty to zvládneš“. To moji kluci slyší také...

vzhledem k tomu, jak málo mám na rodinu času, by to z mé strany považovala za velmi teoretické tvrzení.

Čas strávený na rybách se podle jednoho rčení nezapočítává do délky života, jak jste na tom s tímto koníčkem?

Jako kluk jsem hodně rybařil, ale teď už mám málo času, a tak čas strávený na rybách můj živo o moc neprodlouží. Jsem spíš hejbový typ a když si mám vybrat, tak při nedostatku času volím jiné aktivity. Ale občas si se syny na ryby vyrazím, do Norska nebo jinam.

A váš vztah k vodáctví?

Vodu mám rád, konec konců narodil jsem se ve znamení Raka. Mám i spoustu kamarádů, se kterými si občas vyjedu. Hory ale přece jen raději, takže je to zase o dostátku času. Většinou vyhrává skála nad pádlem.

Kdy a na čem jste byl naposledy v divadle?

Sir Nicholas Winton, legendární zachránce téměř tisícovky židovských dětí.

Pravidelné vypouštění kaprů do Vltavy na Štědrý den.

ně tlačí. U jiných krajů i obcí to není tak přímá vazba, ale rychlejší růst spolupráce je naprosto nezbytný.

Jak vnímáte soukromé developerské projekty a investice?

Když řeknu pozitivně, bude to samozřejmě pravda, ale mnoho to neřekne. Takže jinak, chceme rozvíjet Prahu, a to jsou mimo investic veřejných investice soukromé. Jsou nezbytné, užitečné, podporujeme je. Ostatně, všechny veřejné investice realizujeme

Zdědil jste po rodičích některé výrazné povahové vlastnosti?

Myslím si, že ano, i když samozřejmě, je to trochu jinak namíchané. V každém případě snad pracovitost, někdy až přehnanou náročnost na sebe i okolí ... Sám sebe ale člověk hodnotit nemá.

Jste chalupářský, manuálně zručný typ muže?

Každý český chlap je tak trochu chalupář. Neříkejte to ale před manželkou, protože

V Národním na Formanovské „Procházce“, bylo to super!

Které knihy bychom našli nyní na vašem nočním stolku?

Vladimira Nabobova, Pasternaka, Medarda Bosse, Messnera i Béma se Švaříčkem - Třetí Everest.

Jako sportovec jistě sledujete naše současné hvězdy, kterým osobně nejčastěji držíte palce?

S Václavem Klausem a kardinálem Miloslavem Vlkem

Nebudu jmenovat, ale hvězda ve sportu, to je především tvrdá dřina. Cesta na bednu, to jsou vždy slzy a pot. Fandím každému, kdo tohle vše postoupil a nemusí to ani být na vrcholové úrovni, protože tam už potřebujete navíc talent, štěstí ... Sport je pro mne něco, co člověk dělá především pro sebe, a když vás to přivede až na vrchol, je to bonus navíc.

Přibližte prosím, jak se budoval tým pro dobytí nejvyšší hory světa a jaká v něm vládla atmosféra?

Tým se budoval snadno, byli a jsme parta výborných kamarádů, kteří našli společný cíl. Děkuji jim za to, že jsem s nimi mohl na Everestu být, bez nich bych vrchol neměl. Přes veškerou přípravu člověk nakonec závisí na okolí, na podpoře, na vztazích. Hory jsou krásné, miluji je a rád vyhrávám, ale hory, to jsou pro mne také, a asi především, lidé. Na vrcholu býváte občas sám, ale pokud potom vzpomínáte, tak vždy na lidi, na denní dřinu i večerní posezení, na kamarády. Je to něco, co se obtížně sděluje, co si nosíte v sobě, ale

tahle cesta mi dala moc – nejen sportovní.

Rozlišujete vnitřně lidi dle toho, zda byste s nimi šel do hor?

Ano. Chtě nechtě člověk podvědomě hodnotí, zda by se s tím druhým navázal na jedno lano. To ale není výsada horolezců, nějaké takové měřítko má každý. U horolezců je to asi jen o něco intenzivnější, protože na partnerovi závisíte absolutně.

Milan Šimáček

MUDr. Pavel BÉM (nar. 1963) vystudoval Fakultu všeobecného lékařství UK v Praze, diplom získal z psychiatrie a léčení drogově závislých. Problematiku drog později studoval postgraduálně i v USA. Od roku 1998 byl starostou Prahy 6, v roce 2002 se stal primátorem hlavního města. Členem ODS je od roku 1998. V roce 2004 byl zvolen místopředsedou a loni prvním místopředsedou této strany. Je ženatý, má dvě děti a je znám jako vášnivý horolezec. Loni v květnu zdolal nejvyšší horu světa Mount Everest.

Dobré pojištění může být věda

Celá řada změn, která od začátku letošního roku provází Českou republiku, se do jisté míry dotkla i pojištění. Na to, co by mohlo v souvislosti s touto problematikou zajímat podnikatele, jsme se zeptali Ing. Tomáše Síkory, výkonného ředitele České asociace pojišťoven (ČAP).

Co je ČAP a mohou se na ni obracet i podnikatelé?

Česká asociace pojišťoven je zájmovým sdružením 26 komerčních pojišťoven a jejich podíl na celkovém předepsaném pojistném v ČR aktuálně představuje 97,8%. Asociace zabezpečuje zájmy všech členských pojišťoven a jejich klientů, tedy i podnikatelů, zejména ve vztahu k orgánům státní správy, legislativě a dalším subjektům. Zájmy českého pojištnictví jako takového se pak snažíme prosazovat v rámci Evropské unie. Celý výčet činností ČAP by nám zabral ještě hodně času, nicméně nelze opomenout spolupráci v oblasti zábrany škod, zejména pak škodové prevence, což by mohlo být právě pro podnikatelské subjekty zajímavé.

Dotkly se reformní změny i pojištění?

Nová reformní opatření, především pak zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů, se tuzemských pojišťoven dotýká stejně jako jiných společností. Z hlediska provozování pojišťovací činnosti je třeba zvláště upozornit na to, že na základě změny zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů se od 1. ledna 2008 neuznává jako zdanitelný náklad tvorba některých technických rezerv. Zákon také upravil daňové zvýhodnění pro soukromé životní pojištění. Od nového roku je příspěvek zaměstnavatele na soukromé životní pojištění nadále u zaměstnance osvobozen od daně z příjmů. Nově maximálně do částky 24 000 Kč, přičemž tento limit je společný i pro penzijní připojištění se státním příspěvkem.

Chystají se i jiné změny zákona související s pojištěním?

V minulém roce probíhal legislativní proces k návrhu novely zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla a my počítáme, že k jeho přijetí dojde v prvním čtvrtletí tohoto roku. Loni jsme se také intenzivně podíleli na přípravě návrhu nového zákona o pojištnictví, který upravuje zejména problematiku zajištění. Zatím proběhlo vnější připomínkové řízení.

Na co konkrétně by se měl podnikatel zaměřit, když vybírá pojišťovnu?

Základním předpokladem je, aby si každý podnikatel ujasnil své potřeby. Ty by měl vyhodnotit před samotným výběrem pojišťovny. Podnikatel také musí vědět, jaká rizika si chce pojistit, na jak dlouhou dobu apod. Na základě vlastního vyhodnocení a požadovaných produktů by si měl nechat udělat nabídku od více pojišťoven. Alternativním řešením je samozřejmě využití služeb pojišťovacích poradců. Jejich oprávněnost k provozování činnosti lze ověřit v registru zprostředkovatelů, který je k dispozici na stránkách ČNB (<http://ispoz.cnb.cz/RegistrVyhledavani.aspx>). Rozhodující roli při rozhodování, kterou pojišťovnu si vybrat, mohou hrát například komplexní služby v portfoliu pojišťovny nebo rychlost řízení služeb.

Je lépe vybírat pojišťovnu s dlouholetou tradicí nebo není třeba se bát „mladé“ dynamické pojišťovny? Je nadnárodní pojišťovna zárukou lepších služeb?

Na trhu lze v současnosti nalézt různě orientované společnosti, některé se například zaměřují jen na určitý segment. Nicméně všechny pojišťovny na českém trhu mají licenci od České národní banky, jsou tudíž pod přísným dohledem. Vzhledem ke globalizaci pojištnictví převažují na českém trhu společnosti se zahraničním kapitálem. Tento fakt ovšem klientům nezajišťuje automatickou záruku kvality poskytovaných služeb.

Jak jsem již zmínil, Česká asociace pojišťoven usiluje svými aktivitami o předávání kvalitních, a srozumitelných informací k objasnění a lepšímu pochopení pojistných produktů. Vzhledem k jejich rozsáhlé nabídce se snažíme potenciálním klientům včetně podnikatelů orientaci v produktech co možná nejvíce usnadnit. Na našich webových stránkách www.cap.cz v oblasti průvodce pojištěním může každý zájemce nalézt spoustu informací k jednotlivým produktům.

Co neopomenout pojistit?

Vybrané skupiny podnikatelů mají přímo povinnost uzavřít povinné pojištění z výkonu povolání – takzvané profesní pojištění odpovědnosti. Jedná se například o advokáty, architekty, lékaře, daňové poradce, auditory, pojišťovací agenty, kteří se z důvodu svého povolání potřebují pojistit pro případ profesního omylu. Jestliže podnikatel tuto zákonnou povinnost nemá, můžeme mu doporučit především pojištění majetku, které tak může ochránit proti živelným událostem (především proti požáru), odcizení. Současně si lze sjednat pojištění pro případ přerušení nebo omezení provozu, speciálně podnikatelé rádi volí pojištění flotil v rámci havarijního pojištění.

Je reklama dostatečným vodítkem pro volbu produktu?

Obecně lze říct, že reklama má klienta upozornit na daný produkt a vzbudit jeho zájem. Konečné rozhodnutí by ale mělo být podpořeno dostatečným seznámením se s možnostmi trhu. Poskytované služby pojišťovny obvykle oceníme až ve chvíli, kdy nám škoda vznikne. Pro většinu podnikatelů pak hraje rozhodující roli forma, jakým způsobem bude likvidace provedena, v jakém čase a v jaké výši.

Co se dá očekávat v oblasti pojištění a pojišťoven v příštích letech?

Rok 2008 snad bude z legislativního hlediska klidnější. Očekáváme širší koncepční diskuzi o úrovni a kvalitě zprostředkování finančních produktů a informačních povinnostech vůči klientům. Snad se také více rozvine diskuze v případech již zmiňovaných reforem. V neposlední řadě bychom se měli více soustředit na boj s pojistným podvodem. Ve fázi příprav se momentálně nachází integrovaný systém výměny informací mezi členskými pojišťovnami v oblasti odhalování pojistných podvodů.

Andrea Bezděková

Realizujeme komplikované rekonstrukce

V paměti Pražanů je „sedmička“ fixována jako průmyslová oblast plus Letná. Tento fakt se však stává minulostí. Dolní Holešovice se mění v atraktivní rezidenční lokalitu, oblast Letné se živě diskutuje v souvislosti s velkými celonárodními projekty. Nejenom kulaté narozeniny čekají letos jejího starostu **Marka Ječménka**.

Můžete připomenout, které části přesně pod vaší radnici spadají?

Městská část Praha 7 sestává z katastrů Holešovice a Bubeneč. Pro oblast horních Holešovic se často používá historicky zažití název Letná.

Bylo těžké po minulých komunálních volbách sestavit současné vedení vaší radnice?

S ohledem na volební výsledek to komplikované nebylo. ODS má v zastupitelstvu sedmého pražského obvodu většinu, Rada MČ Praha 7 byla tedy složena výhradně z občanských demokratů.

S jakou koncepcí jste do čela Prahy 7 nastupoval?

Přiblížit radnici občanům! Aby lidé, kteří zde žijí, byli co nejkomplexněji informováni o všem podstatném, aby bariéra byrokracie mezi nimi a úředníky byla co nejnižší, a aby se sami mohli zapojovat se svými podněty. Další mojí prioritou je oblast bezpečnosti. Dlouhodobě usiluji o zvýšení počtu strážníků v ulicích Prahy 7 a reorganizaci okrskových zón s důrazem na parky a místa s vyšším výskytem kriminality. V otázce rozvoje se snažím, abychom zkoordinovali kroky pro co nejméně bolestivý proces realizace velkých projektů, a jako jeden příklad za všechny: výstavba kruhu Špejchar – Pelc-Tyrolka.

Které cíle se již podařilo naplnit?

Rád bych zmínil spuštění vysílání webové televize Prahy 7, jejímž prostřednictvím informujeme občany o aktuálním dění v našem obvodu, a rozšíření on-line služeb, díky nimž si občané mohou ušetřit čekání na úřadě. V oblasti rozvojových projektů došlo zejména k zásadní přeměně Strossmayerova náměstí na pěší zónu, na níž letos navází úpravy ulice Milady Horákové. Současné probíhají úpravy Řezáčova náměstí.

Snažíte se „sedmičku“ změnit tvář? Jak?

Nejvíce patrné je naše snaha v oblasti dolních Holešovic, které se s konečnou platností mění z někdejší průmyslové oblasti v atraktivní rezidenční lokalitu. Ta by se do budoucna měla vyznačovat zajímavou architekturou, příjemnými oddechovými zónami a živou atmosférou moderního nábytku. O oblasti Letné se stále živě diskutuje v souvislosti s velkými celopražskými či celonárodními projekty, jako je nová budova Národní knihovny, Národní fotbalový stadion či oceanárium.

Pamatujete na nejmenší a mladé?

Průběžně se snažíme rekonstruovat a modernizovat veřejně přístupná dětská hřiště či hřiště u mateřských a základních škol. Dvakrát do roka se děti ze základních škol mohou zúčastnit týdenní olympiády (cyklistické či lyžařské) v rekreačním středisku Prahy 7 v Janově nad Nisou.

V centru je velkým problémem parkování, je to u vás snazší a bezpečnější?

Stav parkování je dlouhodobě velice nepříznivý. Nyní, kdy se kromě Prahy 1 zavádí placené parkování také v dalších centrálních částech hlavního města, se situace ještě zhoršila. Z toho důvodu dojde v březnu k zavedení zóny placeného stání také u nás. Nutnost takového koncepčního řešení vyplynula zejména z potřeb občanů Prahy 7. Ti by po zavedení zón měli nalézt místo k parkování i v čase, kdy se v Praze 7 konají velké akce, jako jsou fotbalová či hokejová utkání, což je nyní velice obtížné.

Kultura posiluje identitu národa, podporujete ji?

Kultura vždy byla a stále je nedílnou součástí života v Praze 7. Sami pořádáme pravidelné cykly výstav v Galerii na úřadě,

koncerty v kostele sv. Antonína či zábavné programy k oslavám jubileí našich seniorů. Zároveň připravujeme jednorázové akce k různým slavnostním příležitostem: Den matek, Mezinárodní den seniorů, nástup prvňáčků do škol. Řadu dalších kulturních akcí naše radnice podporuje či zajišťuje.

Které velké akce máte před sebou v tomto roce?

Na letošní rok je připravena rozsáhlá revitalizace zeleně a za účasti občanů z dotčených bytových domů chystáme také komplexní úpravy vnitrobloků. Pokračovat bude chodníkový program a postupná rekonstrukce komunikací. Největší objem investic bude v tomto roce směřován do oprav základních a mateřských škol: rekonstrukce střech, fasád, oken či školních kuchyní a jídelen. Do finální fáze dospěje projekt zřízení domu s pečovatelskou službou v Tusarově ulici.

Jak podporuje vaše MČ podnikatele, kteří u vás sídlí?

Na vlastní náklady realizujeme mnohdy komplikované rekonstrukce objektů, které jsou následně využívány v rámci přínosných podnikatelských záměrů. V minulém roce se uskutečnila rekonstrukce tradiční prvorepublikové Erhartovy cukrárny či rekonstrukce kina BIO OKO.

Cítíte jako potřebné zřídit ve vaší MČ kontaktní místo Hospodářské komory?

Kontaktní místo Hospodářské komory jsme v Praze 7 donedávna měli. Zhruba před rokem sice muselo být zrušeno, nicméně v současné době jednáme o tom, aby systém těchto cenných služeb pro podnikatele byl v sedmém pražském obvodu znovu obnoven.

Milan Šimáček

Jak financovat start a rozvoj podniku

Část 1. – Přehled zdrojů financování

Malé a střední firmy mají oproti velkým podnikům jednu velkou nevýhodu – zpravidla nedisponují velkými finančními zdroji pro svůj další rozvoj a při žádosti o prostředky zvenčí naráží na problém garance. Mnoho zajímavých projektů tak končí v propadlišti dějin. Situace by však mohla být jiná, pokud by se podnikatelé neomezovali jen na tradiční nástroje financování, ale poohlédli se i po nových, v mnoha ohledech výhodnějších cestách, jak se k penězům dostat.

Úskalí financování MSP

Jako vlastník malého či středního podniku jste se během svého fungování určitě setkali s alespoň krátkodobým nedostatkem kapitálu, ať už v počátku podnikání nebo při snaze svůj podnik rozšířit, například o novou provozovnu. Sami jste tak mohli na vlastní kůži zjistit, jak obtížné může být pro malý či střední podnik dodatečné finanční prostředky získat.

Mnohem hůře jsou však na tom podniky, které svůj byznys chtějí nově založit nebo rozvíjet na inovačních projektech, které jsou celkově mnohem nákladnější a pro potenciální věřitele či investory představují nesrovnatelně vyšší riziko. I takové projekty je však možné realizovat. Stačí se jen neomezovat na klasické nástroje financování a zkusit se poohlédnout i po těch netradičních.

Bankovní úvěr není pro všechny

Když se řekne financování podniku, většina z nás si představí bankovní úvěr. Jde o tradiční způsob, který pro své financování využívá řada zejména dobře zaběhnutých podniků. Dobrou zprávou je, že díky několika novým produktům finančních institucí mohou na bankovní úvěry dosáhnout i některé malé a střední podniky. Obdobně je tomu například u hypoték, které mohou podniky úspěšně využít zejména na investice do nemovitostí, ať už jde o novou výstavbu, rekonstrukci nebo koupi. Problém však nastává ve chvíli, kdy se jedná o start úplně nového podniku, neobvykle velkou částku peněz nebo riskantní projekt rozvoje, charakteristický například pro zmíněné inovativní záměry. V takovém případě se projekt stává pro banku vysoce rizikovým, a pokud úvěr nakonec vůbec nabídne, tak jen za podmínek pro podnikatele velmi nevýhodných.

Ručit je možné i externě

V takovém případě nezbyváá než poohlédnout se po jiných zdrojích financování. A v žádném případě to nemusí znamenat, že horších nebo nevýhodnějších. Někdy je tomu totiž přesně naopak. Vždy záleží na tom, v jakém stavu se podnik nachází a jakou potřebu momentálně řeší.

Jednou z alternativních cest získání finančních prostředků tak mohou být například různé záruční programy či garanční fondy. Jde o aktivity, které jsou zpravidla spravovány národními nebo mezinárodními institucemi, případně zájmovými sdruženími, umožňující bankám nebo investorům pokrýt či minimalizovat rizika vyplývající z financování projektů malých a středních firem.

Dalším, v současné době docela hojně využívaným zdrojem financování, jsou různé dotační a podpůrné programy, připravované rovněž na místní i mezinárodní úrovni. Jedním z nejznámějších z nich je například Operační program průmysl a podnikání (OPPI).

Nebojte se investorů

Výše zmíněné způsoby se týkají takzvaného dluhového financování, existují však i možnosti, jak nedostatek firemních zdrojů vyřešit vstupem investora. Pokud se nacházíte v počáteční fázi rozvoje, může pro vás být výhodné využít nabídky relativně nových subjektů nazvaných Business Angels. Jde nejčastěji o majetné a zkušené podnikatele, kteří hledají možnosti zhodnocení volného kapitálu. Svůj kapitál zpravidla poskytují anonymně a vedle samotných finančních prostředků vám svými cennými radami mohou pomoci i v samotném podnikání.

Nedostatek finančních prostředků pro především rozvojové a inovativní projekty pak může vyřešit i financování prostřednictvím fondu rizikového kapitálu. Investory jsou

zde obvykle pojišťovny či banky, ale i další velké společnosti či menší soukromí investoři, které své prostředky vkládají přímo do základního kapitálu vaší firmy. Vzhledem k rizikové povaze projektů však zpravidla požadují i jejich vyšší výnosnost, sahající i na úroveň několika desítek procent.

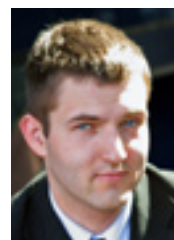
Leasing nejen na auto

Ani tím však nejsou možnosti financování vyčerpány. Zajímavou variantou financování vybraných typů projektů, například dočasného rozšíření výroby pro naplnění konkrétní zakázky, může být operativní leasing. Platíte u něj totiž jen za dobu používání daného zařízení a po návratu do normálního stavu (například dokončení zakázky) jej vracíte zpět pronajímateli. U dlouhodobých projektů, například při potřebě zavést rychle novou technologickou inovaci, můžete využít i finančního leasingu, po jehož uplynutí můžete dané zařízení zpravidla odkoupit.

Pro kompletnost ještě dodávám, že stejně jako rozvojové aktivity můžete prostřednictvím externích zdrojů financování řešit i nedostatek například krátkodobého kapitálu a vylepšit tak své cash-flow. Zde se například osvědčují nástroje typu faktoringu nebo forfaitingu, které umožňují odkup pohledávek před jejich splatností, ovšem za cenu zvýšených nákladů.

Výběrem to začíná

Jak sami vidíte, možností financování je celá řada. Při jejich výběru se navíc nemůžete držet jen jednoho zdroje financování, ale například je i vhodně kombinovat. Vždy záleží pouze na tom, v jaké fázi rozvoje se nacházíte, jaký je charakter vašeho projektu a možná i na vašich osobních preferencích. Pro potenciální věřitele a investory je pak především důležité, abyste je o jedinečnosti svého projektu přesvědčili, například předložením kvalitně zpracovaného podnikatelského záměru. Ale o tom až příště

Ing. Miroslav Krížek
krizek@podnikat.cz

*Autor je členem
Hospodářské komory
hl. m. Prahy a podnikatelem v oblasti
jazykových služeb.
Je zakladatelem podni-
katelského inkubátoru
VŠE v Praze, na stej-*

*né škole rovněž přednáší o managementu
a o podnikání v MSP.*

Do pražské Komory pro výpis z registru

CZECHPOINT

Hospodářská komora ČR díky úspěšné spolupráci s ministerstvem vnitra na realizaci projektu CzechPOINT, smí nově vydávat výpisy z registrů státu, konkrétně z **obchodního rejstříku, rejstříku živnostenského podnikání a katastru nemovitostí**.

Ověřovatelskou kancelář pro Prahu 1 provozuje **Hospodářská komora hlavního města Prahy** ve svém sídle na **nám. Franze Kafky 7, 110 00 Praha 1, každý všední den mezi 8:30 – 12:00 a 12:30 – 16:00 hod.**

Kontaktní osoby:

Liduše Schoberová

tel.: 224 818 197

hkp-sekretariat@hkp.cz

Pavla Cihlářová

tel. 224 818 197

recepce@hkp.cz

Služba je určena všem občanům a podnikatelským subjektům.

Bez nich by to nešlo...

Koncem roku 2006 vyvrcholily zmatky kolem vybírání elektronického mýtného konečným rozhodnutím: „Ano, mýtné se platit bude.“ Neuvěřitelný nápor dopravců, který zaplavil všech původních 14 kontaktních center po republice, si umí představit asi jen málokdo z nás. Všechny pracovníce (a také několik pracovníků) těchto míst si konec předminulého roku skutečně „užili“. Proto, aby odbavili všechny zájemce, trávili v práci večery, noci, víkendy i vánoční svátky.

Na druhou stranu však právě oni byli těmi, kdo stál u zrodu u nás naprosto nového systému, byli první, kdo poznal jeho nedostatky i nedostatky a samozřejmě i první, na jejichž hlavu padaly nářky i nervozita dopravců ...

Kdo jiný by si tedy teď, když už všechno plynule běží, zasloužil dík než právě oni. Vedení Hospodářské komory, firmy KAPSCH, ČSOB i CCB jim své velké díky vyjádřili osobně, na společném předvánočním setkání koncem minulého roku.

„Jsme vděční za potenciál, který jsme v pracovnících kontaktních center dostali. Právě oni mají lví podíl na tom, že se všechno rozběhlo a díky nim máme zároveň zpětnou vazbu a víme, co zlepšit a jak,“ řekl na adresu pracovníků pan Marek Rehberger z ČSOB.

„Začátky byly skutečně těžké, vždyť jsme se to všichni za pochodu učili. Byly o to složitější a zdoluhavější, že se v kontaktních centrech uzavíraly smlouvy. Specifikem českého mýtného je totiž právě bankovní garance. Ale zájem lidí byl obrovský, chtěli

přijít do kontaktních center a měli zájem se nový systém naučit. Ohromná trpělivost pracovníků center, to, jak umí vyjít s dopravci, i to, že sami přicházejí s podněty na zlepšení, to jsou další zásluhy, za které jim patří náš dík,“ chválil obchodní ředitel firmy KAPSCH Karel Černý a zároveň přidal i několik technických údajů: „Představte si, že k 20. 12. 2006 bylo vydáno maximálně 5 tisíc jednotek a 1. 1. 2007 už jich bylo 70 tisíc. Takže si asi dokážete představit, co se muselo na kontaktních centrech dít... A to si stát představoval, že v roce 2007 bude u vozidel nad 12t 87 500 aktivních jednotek. V listopadu 2007 jich přitom bylo aktivních už 250 tisíc!“

Celý večer se tak nesl v duchu děkování a ty, které se o to zasloužily, přitom zůstávaly skromné a s nohama na zemi. Nejčastěji z jejich úst zněla slova: „Byl to fofr, ale šlo to. Dnes už se tomu smějeme a rádi na to vzpomínáme. Nás to bavilo, alespoň se něco dělo. Občas byl někdo nervózní a chtěl si na nás vylévat zlost, ale většinou pak odcházel s díky a s úsměvem. K nám se lidé rádi vrací...“

Není od věci někdy říct lidem kolem sebe „děkujeme, vaší práce si moc vážíme“. Alespoň zmiňovaný večer toho byl velkým důkazem.

- bez -

zleva: Petr Kužel, Marek Rehberger, Karel Černý a Roman Pommer

Transplantace na půdě Hospodářské komory Prahy

V budově Hospodářské komory Prahy se v polovině prosince konala tisková konference, jejíž téma bylo tak zajímavé, že jsme si dovolili nahlédnout dovnitř, byť s činností Komory neměla nic společného. Česká transplantační společnost ji pořádala k příležitosti 100 transplantací plic, 200 transplantací ledvin u dětí a 25 let programu transplantace srdečních chlopní v Mo-

tole. Tato mimořádná čísla tak Českou republiku staví na přední místa ve světě. Tiskové konference se účastnili špičkoví čeští odborníci: Dr. Štefan Vítko, CSc., předseda České transplantační společnosti, prim. Dr. Jaroslav Špatenka, CSc., přednosta TC FN Motol, **prof. Dr. Pavel Pafko, Dr.Sc.** (foto), vedoucí programu transplantace plic, a doc. Dr. Tomáš Seeman, CSc., vedoucí programu transplantace ledvin u dětí.

Vůbec první transplantace plic se uskutečnila v roce 1963 a pacient přežil pouhých 18 dní. Až o 20 let později se v Kanadě povedla první úspěšná transplantace jedné plíce. Čeští odborníci se tuto operaci učili ve Vídni u prof. Waltera Klepetka, kde se právě transplantací plic provádí nejvíc na světě a od roku 1997 ji dělají i u nás. V České republice je to průměrně 10 trans-

plantací ročně, přičemž na čekací listině je asi 40 lidí. Vzhledem k tomu, že plíce jsou pro takovou operaci nejrizikovějším orgánem (jsou nejvíce ohroženy infekcí), je 100 dosažených transplantací od roku 1997 téměř zázrak.

První transplantace ledvin u dětí u nás proběhla v roce 1977 v IKEMu, od roku 1981 byl program převeden do FN v Motole. Právě na jaře letošního roku byla transplantována dvoustá ledvina dětskému pacientovi. Toto neuvěřitelné číslo je chloubou českých odborníků, díky nimž se naše republika řadí mezi nejúspěšnější v tomto oboru. Jak ale říká prof. Pafko, měli by si lidé u nás uvědomit, že se našim pacientům dostává špičkové péče za podmínek zcela nesrovnatelných s ostatními vyspělými státy. Na mysl měl finanční náročnost pro pacienta, finanční zabezpečení pro lékaře i to, že například u nás je průměrná čekací doba na nový orgán 6 měsíců, zatímco například v Rakousku nebo Německu 2 roky.

-bez-

Lucemburské zastavení

V rámci projektu JPD 3 „Eurochamber Praha“ uskutečnila PhDr. Zuzana Kinská, vedoucí Odboru zahraničí a EU Hospodářské komory Prahy, a paní Marie Kovářová, ředitelka Česko-belgicko-lucemburské obchodní komory v ČR, dvoudenní návštěvu Lucemburska. Účelem cesty byla jednání se zástupci zahraničního odboru Lucemburské obchodní komory s cílem navázat kontakty a spolupráci pro realizaci projektu a samozřejmě další kooperace mezi Prahou a Lucemburskem.

Obchodní rada Lucemburska, pan Miloš Kučera, představil během prvního společného jednání hlavní znaky lucemburské ekonomiky a způsob obchodování mezi Českou republikou a Lucemburskem.

Druhý den své návštěvy byla Dr. Kinská přijata zástupci Lucemburské obchodní komory, paní Sabrinou Sagramolou, ředitelkou zahraničního odboru, a panem Nielsem Dickensem, pracovníkem zahraničního odboru. Vzájemně si představili aktivity a způsob fungování obou komor a seznámili se se způsobem, jakým jsou místním podnikatelům poskytovány služby v oblasti zahraničního obchodu. Dohodli se na systému

výměny informací o obchodních delegacích, veletrzích, seminářích a konferencích mezi oběma státy. Součástí této pracovní schůzky bylo i projednání možností součinnosti v programu Interreg IVC a při dalších projektech mezinárodní spolupráce připravených pro programovací období 2007-2013.

Kontakty na členy Lucemburské obchodní komory jsou samozřejmě k dispozici členům Hospodářské komory Prahy a ostatním pražským podnikatelům, kteří projeví o spolupráci s touto zemí zájem.

Projekt EuroChamber je spolufinancován ESF a státním rozpočtem ČR.

-bez-

zleva: Marie Kovářová, Zuzana Kinská, Niels Dickens a Sabrina Sagramola.

Začátky podnikání budou v Praze snazší

Dne 9. ledna 2008 bylo v budově bývalé haly ČKD na Praze 9 slavnostně otevřeno Inovační centrum a podnikatelský inkubátor. Začínající pražští podnikatelé tak mají šanci svůj rozjezd si co nejvíce usnadnit. Hospodářská komora hlavního města Prahy, která stála u zrodu myšlenky Podnikatelského inkubátoru, si od projektu slibuje novou podnikatelskou krev.

„Inovační centrum a podnikatelský inkubátor (ICPI) podporuje firmy v počátečních stádiích vývoje a tím podporuje i rozvoj podnikání a ekonomického prostředí v pražském regionu. Mladým, perspektivním a rozvíjejícím se firmám poskytuje ICPI nejen pronájem kancelářských a laboratorních prostor za výhodné ceny, ale také soubor vzájemně se doplňujících podnikatelských a administrativních služeb, které jim pomáhají překonat počáteční problémy a dosáhnout úspěchu na trhu. Poté firmy inkubátor opouštějí a stavějí se definitivně na vlastní nohy,“ říká Petr Kužel, předseda představenstva HKP a viceprezident HK ČR. Spolu s ním nové prostory projevem otevřel Jan Musil, generální ředitel ČKD GROUP. Oba pánové

v závěru slavnostně přestřihli pásku. Sekundovali jim **Karel Klusáček**, ředitel TC AV ČR, a **Jan Bartošic**, předseda Rady TIC ČKD.

Projekt ICPI realizovalo **Technologické Inovační Centrum ČKD Praha** (TIC ČKD Praha), jehož členy a zakladateli jsou ČKD NOVÉ ENERGO, a.s., Technologické centrum Akademie věd ČR a Energieteam Consult GmbH. Dalšími partnery projektu byly spolu s Hospodářskou komorou hlavního města Prahy i Fakulta elektrotechnická ČVUT v Praze a Městská část Praha 9. Realizován byl díky financím Evropské unie, Ministerstva pro místní rozvoj a Hlavního města Prahy v rámci Jednotného programového dokumentu - Cíle 2. Zatímco

Inovační centrum v budově sídlí za tržní nájemné a na provoz budovy tak bude de facto vydělávat, firmy zahrnuté do projektu Podnikatelského inkubátoru mohou využívat plochy dotované.

Co tedy musí podnikatel udělat pro to, aby mohl být do inkubátoru začleněn? V první řadě musí podat managementu Technologického a Inovačního Centra ČKD Praha žádost o zařazení do některého z programů ICPI, doplněnou projektovým záměrem a podnikatelským plánem. Pokud bude tazatel všem podmínkám vyhověvat, TIC s ním uzavře smlouvu a poté už se může podnikatel vrhnout do světa byznysu s vědomím, že za ním stojí silní partneři, kteří mu v jeho rozjezdu maximálně pomohou.

Nové fondy EU – jak na ně?

Ve středu 23.1.2008 se v budově Technologického inovačního centra ČKD konal za velkého zájmu podnikatelů i odborné veřejnosti workshop na téma **FONDY EU 2007 – 2013 z POHLEDU PODNIKATELE**, který uspořádala Hospodářská komora hlavního města Prahy.

Seminář zahájil předseda představenstva HKP a viceprezident HK ČR **Petr Kužel**. Mimo jiné řekl: „Česká republika má v rámci sedmiletého finančního období 2007 – 2013 neopakovatelnou možnost čerpat z unijních peněz asi 750 miliard Kč. Je to poprvé a zároveň naposledy, kdy česko získá z EU tak významnou finanční podporu. Neopakovatelnost této příležitosti zesiluje nutnost tyto prostředky plně a efektivně využít. Tuto podporu budeme ale moci čerpat pouze tehdy, pokud budeme schopni

připravit dostatečné množství kvalitních projektů. Pochopení filozofie a logiky „evropských“ projektů a zvládnutí veškerých specifik jejich přípravy je i jedním z hlavních cílů tohoto semináře.“ Dále všechny přítomné ubezpečil, že Hospodářská komora Prahy je právě v těchto chvílích více než kdy jindy připravena odpovídat na dotazy zájemců o fondy EU a pomoci jim, aby i oni měli možnost žádat o financování svých projektů.

Ing. Jaromír Dudek, ředitel ICPI, přivítal všechny přítomné v nedávno otevřené budově Inovačního centra a podnikatelského inkubátoru a pohovořil o významu takového místa pro rozvoj podnikání v Praze. Ředitelka odboru fondů EU Magistrátu hl. m. Prahy paní **Mgr. Patricie Tiso Ferulíková** podrobně představila aktuální výzvy pro předkládání projektů v rámci pražských

operačních programů (Praha Adaptabilita a Praha Konkurenceschopnost) a upozornila na změny, ke kterým od minulého období došlo, tak, aby se proces žádání o grant co nejvíce zjednodušil a přiblížil všem zájemcům. **Dr. Zuzana Kunska**, vedoucí odboru zahraničí a EU pražské Komory poté prezentovala nejvýznamnější projekty, které Komora pro podnikatele realizuje a **Ing. Petr Štěpánek** z Ministerstva průmyslu a obchodu pohovořil o všech aktuálních výzvách v rámci Operačního programu Podnikání a inovace, v jejichž rámci lze žádat o podporu.

V případě zájmu nebo jakýchkoliv dotazů kontaktujte Dr. Zuzanu Kuskou na telefonu 224 818 197 nebo na e-mailu: kunska@hkp.cz.

-bez-

POCTA PRO KOMORU NA BERLINALE 2008

V době, kdy čtete tyto řádky, probíhá v Berlíně 58. ročník mimořádně uznávaného mezinárodního filmového festivalu. Německými sousedy dokonale organizovaný orchestr děl celuloidového pásu si jen nerad pouští do svých řad filmaře odjinud než ze západní polokoule, event. asijského světa. Letos ovšem v jedné z jeho odborných porot zasedne český publicista a externí herec Studia Ypsilon - **Milan Šimáček (1962)**, tiskový mluvčí Hospodářské komory Praha.

Kolik porotců včetně vás v Berlíně bude?

Každý festival má jednu porotu hlavní a tři odborné: FICC, FIPRESCI a ekumenickou. Ekumenická porota Berlinale '08 má šest členů a letos zasedne v tomto složení: Julia Helmke, farářka z německého Hannoveru, která bude naší předsedkyní, Alina Birzache, rumunská kritička působící na univerzitě v Edinburghu, scenárista a vedoucí filmových kritiků v prestižních The Los Angeles Times - Douglas Fahleson, německý mediální teoretik Wolfgang Hussmann, publicistka Magali van Reeth z francouzského Lyonu a moje maličkost.

Jak složité bylo místo porotce získat a co si od své účasti slibujete?

Co si budeme namlouvat, je to pro mě velká pocta a v mém životopise přibude významný řádek. V oboru filmového recenzenta a dramaturga je to stejné, jako když

českého fotbalistu angažuje FC Barcelona či londýnský Arsenal. Coby porotce nebudu pracovat poprvé, mám za sebou festivaly v K. Varech, Zlíně, Varšavě, Plzni, Artfilm v Trenčianskych Tepliciach, ale berlínský festival, který je 2. největším svátkem filmu na planetě (po Cannes), bude jednou z „osmitisícovek“ mé kariéry.

Myslíte, že kontaktů a zkušeností ze světa využijete?

Ano, dva týdny budu v labyrintu světových jazyků a před řadou nových seznámení, tak se musím nadechnout a co nejlépe pracovat. Do poroty mě nadnárodní organizace INTERFILM vybrala na základě mých publicistických prací. A po zkušenosti, která mě čeká, si musím svou laťku ještě více hlídat. Nemohu si dovolit jiný text než podle nejlepšího svědomí a s maximem vědomostí. A propos – mé postřehy z Berlína si můžete průběžně a exkluzivně číst na komo-

rových stránkách **www.hkp.cz** v rubrice Berlinale 2008.

Které tituly jsou v soutěži favority?

Nikdy jsem se v práci porotce nenechal ovlivnit, ani do Berlína neodjízďím s favoritem, ale jsem moc zvědavý na drama „Katyň“ o masakru deseti tisíců válečných zajatců důstojníky KGB v roce 1940, zpracované polským oscarovým režisérem Andrzejem Wajdou, a snímek „Až na krev“ od tvůrce skvělé „Magnolie“, která zde v jubilejním roce 2000 získala Zlatého medvěda. A samozřejmě držím palce kladnému přijetí celovečerního dokumentu „Občan Havel“, který po tragickém úmrtí Pavla Kouteckého dokončil režisér Miroslav Janek se svojí ženou. Čeká ho zde zahraniční premiéra, já se na Berlinale vrátím po deseti letech.

Eduard Mezera

Telegraficky

- ◆ Češi loni rekordně utrželi. Podle analytické firmy Incoma Research vydělala desítky největších obchodníků přes 289 miliard korun, tj. o 30 mld. více než v roce 2006.
- ◆ Česká vláda schválila právní garance v případě konání LOH 2016 v Praze.
- ◆ Cenu Karla Čapka, udělovanou Českým centrem Mezinárodního PEN klubu každý sudý rok, získal bývalý prezident ČR, spi-

sovatel Václav Havel. Byla mu slavnostně předána 17. ledna v Brožíkově síni Staroměstské radnice.

- ◆ Krušnohorská obec Hora Svaté Kateřiny požádala o připojení k Praze. Podle radních je to poslední možnost, jak získat peníze na udržitelný život. Obec přitom leží od Prahy 120 kilometrů.
- ◆ Výstava v pražské Valdštejnské jízdárně Albrecht z Valdštejna a jeho doba byla doplněna o sbírku dobových chladných zbraní a pro velký zájem prodloužena do 2. března 2008.

- ◆ Vánoční trhy na Staroměstském a Václavském náměstí byly deníkem The Times zařazeny mezi 20 nejlepších v Evropě. Internetový server travelintelligence.net je dokonce zařadil do top desítky.
- ◆ Pražští revizoři vybrali v minulém roce na pokutách více než sto miliónů korun.
- ◆ Mezinárodní hudebně taneční skupina Stomp přijede opět do Prahy. Vystoupí od 11. do 13. dubna v Kongresovém centru Praha, které vyprodala poprvé před šesti lety. Lístky jsou k dostání v síti TicketPro, jejich cena startuje na 990 Kč.

Být kritická patří k BOZP

S otázkou bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (BOZP) a požární ochrany (PO) je spojen poměrně rozsáhlý aparát a je proto logické, že si trh vynutil vznik firem specializovaných právě na tuto problematiku. Podnikatelé mohou svěřit péči o danou oblast do rukou odborníků a vyžadovat, aby o vše, co souvisí s BOZP a PO bylo v jejich firmě perfektně postaráno. Takovou kvalitu garantují firmy sdružené do Komory BOZP a PO ČR, jejíž prezidentku, **Dr. Lidmilu Kleinovou, CSc.**, jsme požádali o rozhovor.

Koho sdružuje Komora BOZP a PO ČR?

Komora Sdružuje odborníky pro BOZP a PO z celé České republiky, a to jak odborníky zaměstnané ve velkých firmách, tak OSVČ a právnické osoby, poskytující služby v obou zmíněných oborech. Vznikla v roce 2003 jako přímý pokračovatel Cechu odborníků pro bezpečnost a hygienu práce, životní prostředí a požární ochranu, který v roce 1993 navázal na činnost Komise BOZP, fungující od roku 1969 v rámci bývalého ČSVTS.

Co je to CIVOP System a co je jeho cílem?

Je to produkt společnosti CIVOP s.r.o. obsahující komplexní systém zajištění BOZP a PO ve firmě jakékoliv velikosti a umožňující přizpůsobit se činností, které firma provozuje. Zahrnuje širokou škálu činností od dokumentace stanovené českými právními předpisy, přes školení zaměstnanců a provádění preventivních kontrol u klientů, až po návrhy opatření k odstranění nedostatků a pracovních rizik.

Jak může CIVOP System pomoci podnikatelům a firmám?

CIVOP System usnadňuje podnikatelům a firmám život tím, že jim pomáhá zajišťovat BOZP a PO v rozsahu odpovídajícím nejen požadavkům právních předpisů, ale i velikosti firmy a oblasti jejího podnikání.

Je pro podnikatele výhodnější, aby se o vše, co souvisí s BOZP a PO staral sám nebo převést starost o tuto oblast na odbornou firmu?

Je na každém podnikateli, jak se rozhodne zajišťovat BOZP a PO ve své firmě. Zákon č. 309/2006 Sb. v § 9, odst. 3, písm. a) dovoluje zaměstnavateli s počtem zaměstnanců do 25 si zajišťovat „úkoly v prevenci

rizik“ sám, „má-li k tomu potřebné znalosti“. Vzhledem k tomu, že další paragrafy tohoto zákona a nařízení vlády č. 592/2006 Sb., příloha 1, obsahují požadavky na odborné znalosti a praxi, je pro každého podnikatele, pokud nechce podnikat v oblasti BOZP, výhodnější zajistit si služby na základě smlouvy s odbornou firmou nebo OSVČ. A stejně tak to platí i pro zajištění požární prevence. Odborná firma je zodpovědná za kvalitu a činnost svých zaměstnanců. Každý podnikatel by měl na takové firmě vyžadovat doklady o odborné způsobilosti jejich zaměstnanců a kromě jiného pojištění i profesní pojištění takovéto firmy, zajištěné prostřednictvím Komory BOZP a PO ČR, které se vztahuje na její zaměstnance.

Prestížní místa v centru Prahy se většinou nacházejí ve staré zástavbě. Ne všechny objekty ale vyhovují přísným bezpečnostním normám. Je možné přimhouřit oči a fungování firmy v objektu schválit nebo je pro začínajícího podnikatele jednodušší a méně nákladné přesunout svou firmu do moderních prostor na okraji Prahy?

Na tuto otázku je velice těžké odpovědět na této úrovni obecnosti. Zaměstnavatel se sám musí rozhodnout a zvážit všechna „pro“ i „proti“ nebo (a to by bylo nejlepší) se předem poradit s projektantem, hygienickou stanicí nebo odborníkem pro BOZP, zda bude moci v prostorách, které nelze jednoduše nebo vůbec upravit podle požadavků na pracovní prostředí a pracovní podmínky, podnikat. Bohužel, toto se v praxi téměř neděje a problémy se řeší teprve v případě, kdy si zaměstnanci stěžují nebo někdo z nich si postěžuje anonymně, apod. Zda je pro zaměstnavatele jednodušší dát přednost novým moderním prostorům na okraji Prahy nemohu jedno-

značně říci, protože hledisek, která musí každý zaměstnavatel vzít v úvahu, je velký počet, včetně finančních záležitostí. A to, co se jednomu podnikateli zdá „levnější“, druhý považuje za „drahé“, apod.

Jak hodnotíte z vašeho postu právní předpisy v oblasti BOZP a co byste změnila či upravila?

O mně je známo, že jsem kritická k současnému stavu právních předpisů v oblasti BOZP. Stále ještě platí celá řada starých právních předpisů, které již neodpovídají skutečnostem existujícím v prvním desetiletí 21. století a příprava nových trvá velmi dlouhou dobu. Novým právním předpisům chybí jednoznačné formulace a celková jednoduchost, která by vedla k tomu, že se v nich zaměstnavatelé, zejména malí podnikatelé, snadno vyznají a že nebudou mít problémy je dodržovat. Velké firmy nemají problémy s výkladem nebo pochopením právních předpisů, protože si mohou dovolit spolupracovat s právníky, obvykle ne jen s jedním.

Co bych ráda změnila? Aby tvůrci právních předpisů přihlíželi k připomínkám a návrhům odborníků z praxe, jejichž formulace nebývají vždy zcela perfektní, ale podstata problému odpovídá jejich znalostem a zejména zkušenostem a aby právní jazyk byl jednodušší a pochopitelnější. Myslím si, že bychom se klidně mohli poučit od svých předků, kteří se snažili, aby ustanovení právních předpisů chápali i laikové. Zcela chybí analýza právních předpisů pro BOZP z hlediska možné redukce jejich množství. A co mi rovněž vadí, že se při každé kritice kvality právního předpisu ihned ozvou hlasy, které se snaží vše svěst na nutnost přizpůsobit se evropské legislativě.

Andrea Bezděková

ETICKÝ KODEX

ČLENA HOSPODÁŘSKÉ KOMORY ČESKÉ REPUBLIKY

Preamble

Člen Hospodářské komory České republiky je součástí silného podnikatelského seskupení, které společnými silami pracuje na zkvalitnění podmínek pro podnikání. Jako člen této instituce se při své činnosti zasazuje o dodržování právních předpisů České republiky, Zákona č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře v platném znění (dále jen zákon), platných vnitřních norem, smluvních závazků, pravidel správné a uznávané praxe a dále uvedených etických zásad.

Článek 1.

Profesionalita

Člen Hospodářské komory České republiky se při své činnosti řídí zásadami dobrých mravů, zejména nepoužívá nekalé praktiky, jako je zavádějící reklama, nelegální získávání informací či jejich zneužití, podplácení, cenové dohody apod., které mohou ohrozit nebo poškodit ostatní subjekty působící na trhu. Obchodním partnerům, spolupracovníkům a klientům poskytuje informace a služby na základě objektivních a faktických poznatků s přihlédnutím k jejich zájmům. Vždy upozorňuje na možná omezení a rizika vyplývající z jeho práce a na fakta, která mohou úspěšné poskytnutí služby ovlivnit, sděluje výši požadované odměny a obsah služeb, které jsou v odměně obsaženy. Předchází sporům, v případě jejich vzniku vždy usiluje o smírnou a efektivní cestu řešení.

Článek 2.

Odpovědnost

Člen Hospodářské komory České republiky se vždy rozhoduje s ohledem na reálnou možnost dostát svému závazku. Přijímá pouze takové zakázky, které je schopen odborně a efektivně splnit sám nebo s odpovídající odbornou asistencí či na základě korektních smluvních vztahů s dalšími dodavateli. Naopak odmítá zakázky, které by byly v rozporu s právním řádem a tímto etickým kodexem.

Článek 3.

Sounáležitost

Člen Hospodářské komory České republiky vždy jedná tak, aby zachoval čest a důstojnost podnikatelského stavu a dobrou pověst svou i Hospodářské komory České republiky. Poskytuje aktivně ostatním členům Hospodářské komory České republiky a svým partnerům informace, které jim umožní získat a udržet vlastní čestné postavení v podnikání. Je si vědom, že dodržování stanovených pravidel a sounáležitost k Hospodářské komoře České republiky jej řadí mezi důvěryhodné subjekty podnikatelského stavu.

Článek 4.

Čestnost

Člen Hospodářské komory České republiky jedná v souladu s všeobecně uznávanými morálními hodnotami, chová se objektivně a odpovědně vůči životnímu prostředí. Jedná tak, aby se vyhnul střetu zájmů a nezneužil svého postavení k osobnímu prospěchu třetích osob. Tentýž přístup prosazuje u svých zaměstnanců.

Článek 5

Solidarita

Člen Hospodářské komory České republiky se při své činnosti zasazuje také o dodržování právních předpisů, smluvních závazků a principů podnikatelské etiky ostatními podnikateli a je solidární při společném postupu proti těm, kteří je porušují.

Článek 6.

Právo užívat logo

Hospodářská komora České republiky uděluje členovi Hospodářské komory České republiky, který řádně plní své povinnosti, a který se dobrovolně zavázal podpisem etického kodexu tento kodex dodržovat, právo prezentovat své členství v Hospodářské komoře České republiky užíváním loga člena Hospodářské komory České republiky v souladu s platným grafickým manuálem pro užívání loga člena Hospodářské komory České republiky.

Člen Hospodářské komory České republiky souhlasí s tím, že bude zařazen do seznamu firem, které přijaly a dodržují etický kodex člena Hospodářské komory České republiky. Tento seznam je zveřejněn na www.komora.cz.

Člen Hospodářské komory České republiky si je vědom toho, že poruší-li etické zásady uvedené v tomto kodexu, porušuje tak zároveň podmínky umožňující mu užívání loga člena Hospodářské komory České republiky a dává tím podnět k odpovídajícímu postupu v souladu s vnitřními normami Hospodářské komory České republiky ze strany příslušné složky Hospodářské komory České republiky.

členská firma

evidenční číslo kodexu

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA HL. M. PRAHY

statutární zástupce člena

datum

Málem získal Nobelovku

Hlavní témata tohoto čísla - kauzy Vladimíra Mlynáře a Jiřího Pomeje jakoby okrajem doplňuje další ze známých jmen, jehož jméno bylo koncem minulého roku očištěno. S tím rozdílem, že Jan Antonín Baťa se zrušení rozsudku dočkal posmrtně 60 let po jeho vynesení. 2.5.1947 byl odsouzen Národním soudem k trestu 15 let žaláře a k propadnutí jmění ve prospěch státu. Důvod? Vědomé poškození zájmu republiky tím, že se odmítl veřejně připojit k odboji.

rovního soudu. I přes to, že měl už tenkrát k dispozici dokumenty svědčící v jeho prospěch. Zřejmě byl Baťův majetek natolik lákavým artiklem, že se kvůli němu vyplatilo určité důkazy pominout...

Trest odnětí svobody nebyl naštěstí nikdy vykonán a Baťův koncern by byl tak jako tak znárodněn, ale vzhledem k odsouzení za kolaboraci nemusel stát vyplácet náhradu za obecnou cenu majetku. A to byla v té době pořádná „malá domů“...

A co dál?

Baťa byl po šedesáti letech rehabilitován, jeho proces obnoven. Co bude dál? Co všechno budou chtít Baťovi dědici vrátit a co všechno se jim skutečně vrátit bude? Ve Štrasburku u Evropského soudu

Stvořitel Batalandu

Jan Antonín Baťa byl nevlastním bratrem Tomáše Bati, zakladatele slavného obuvnického impéria. Po jeho tragické smrti se sám ujal řízení podniku. Cestoval, ve své-

a Bataypora (= Baťova dobrá voda). Za své kolonizační projekty v Brazílii byl dokonce v roce 1957 navržen na Nobelovu cenu míru.

Ačkoli Baťovy podniky financovaly československou vládu v Londýně, přispívaly

tě zakládal pobočky Baťových závodů a s nimi samozřejmě i nová města. Po celém světě založil asi třicetku měst, která nesla ve svém názvu jméno Baťa. Vznikl tak například Bataville ve Francii, Batanagar v Indii, Batapur v Pákistánu, Cali-Bata na Jávě nebo Batawa v Kanadě. Od roku 1941 až do své smrti v roce 1965 žil trvale v Brazílii. Právě tam vybudoval továrny na výrobu obuvi, koželužny ale i továrny na výrobu obuvnických strojů. A založil města, která se urbanisticky inspirovala domovským Zlínem. Byla to města Batatuba (tube = otec), Mariapolis (podle manželky Marie), Bataguassu (= Velký Baťa)

na protinacistické aktivity a sám J.A. Baťa pomohl asi třem stovkám židovských rodin uprchnout před nacismem do USA, Mexika, Kanady nebo Číny, byl po válce nařčen k vědomému poškození republiky, protože se odmítl veřejně připojit k protinacistickému odboji. Za tento čin byl také v nepřítomnosti odsouzen podle tzv. Benešova retribučního dekretu.

Byla touha po získání jmění silnější než spravedlnost?

Mnohaleté vězení a propadnutí celého jmění ve prospěch státu, to byl verdikt Ná-

pro lidská práva už žádá náhradu za znárodněný majetek Tomáš Baťa. Nyní by měli mít stejná práva i dědicové J.A.Bati. Nastalou situaci nebude mít jednoduchou ani stát, ba dokonce ani právníci, protože zákon o soudních rehabilitacích z roku 1990 se týká pouze rozsudků vydaných po roce 1948. S největší pravděpodobností se daný proces protáhne a celá kauza zaměstná poměrně slušný aparát lidí, ale to, že bylo očištěno dobré jméno schopného podnikatele a hlavně kolonizátora, je v tuto chvíli přednější.

Andrea Bezděková

Mirek Mencil

Key Production

Pozice event marketingu nabírá v posledním období na síle. Nevšední akce se stále častěji snaží upoutat pozornost potenciálního zákazníka. Emocionální podněty, které event vyvolává, mají podpořit image nabízeného produktu. Event marketing se tak najednou stává nejen módním termínem v portfoliu velkých agentur, ale začíná do jisté míry nahrazovat tradiční formy marketingové a PR komunikace. Jaká je současná situace event marketingu a jaká je jeho budoucnost? Na to jsme se zeptali ředitele jedné z předních agentur v oboru **Mirka Mencla z Key production**.

Proč by měly komerční společnosti využívat v marketingu něco jako kulturní, společenskou nebo volnočasovou akci?

Na začátek bychom si měli ujasnit, co se skrývá pod pojmem event marketing a jaké je jeho využití v marketingové praxi. Prvotní funkcí eventu je zprostředkování zážitků, které mají za úkol vyvolat u zákazníka emocionální podněty vedoucí k bližšímu a pozitivnějšímu vztahu k výrobku, značce nebo službě. Pokud se toto podaří dosáhnout, je potřeba jít dál a maximálně efektivně využít dalších nástrojů, které event nabízí: osobní kontakt se službou, výrobkem nebo společností a využití širších informací o zákazníkovi v následné přímé komunikaci s ním a tím budování dlouhodobé věrnosti ke značce.

Event není jen samostatnou událostí, je to součást celého marketingového mixu, integrující a účinněji využívající další marketingové nástroje (public relation, originální media planning, trade marketing, promotions, guerilla marketing atd.) Event by měl být nový, unikátní, originální, šitý na míru značce, dodržující její korporátní image a všechny nástroje, které využívá musí mít jednotnou komunikaci korespondující s image značky. Z hlediska obchodního umožňuje efektivní využití vynaložených prostředků díky přesnému zacílení na skupinu zákazníků a hlubšímu kontaktu s nimi.

Naše agentura realizovala od roku 1998 desítky takovýchto akcí a mohu říct, že právě tento princip – spojení pozitivních emocí s konkrétní značkou, funguje velmi dobře. Na rozdíl

od klasických komunikačních nástrojů jde totiž v event marketingu často takřka o umělecké dílo, které vyžaduje sladění desítek nejrůznějších činností, práce řady týmů, tisíců detailů a maličkostí, které vedou k podpoře klienta a jeho vizualizaci na trhu.

Můžete uvést nějaké konkrétní příklady? Ted' se zdá, že event marketing je něco na pomezí umění a zvyšování prodeje...

Vlastně máte pravdu. Dobrým příkladem je projekt, který jsme realizovali pro známého výrobce zmrzliny - společnost Algida. Úkolem bylo změnit vnímání zmrzliny jako produktu. Ze „stárnoucí Algidy“ bylo potřeba vykouzlit aktivní, kosmopolitní a hlavně „trendy“ společnost pro cílovou skupinu 15 až 22 let. Vytvořil jsme proto hudební „Algida Chill Out stan“, což byla velká zastřešená scéna 20 x 12 metrů, která se na dva roky stala součástí každého velkého letního hudebního festivalu v České republice a na Slovensku. Ve stanu, který navrhoval výtvarník a frontman skupiny Tata Bojs Milan Cais probíhaly hudební produkce, ale nabízel také interaktivní hry, instalace prostorových a počítačových efektů, včetně možnosti ovlivňovat hudební produkci a v neposlední řadě sloužil jako efektivní místo prodeje. Během letních tanečních festivalů rozhyčování tanečníci náležitě ocenili studené občerstvení a možnost odpočinku i odreagování se v klidném „chilloutovém stanu“ (chillout - pomalejší a oddechovější žánr taneční elektronické hudby – pozn. red.).

S projektem byla spojena i klasická spotřebitelská soutěž „Vylížeš si lbizu“ – o zájezd na ostrov, který platí za mekku taneční hudby. Do třetice byl založen Algidance Chill Out Music Label – tedy jakési „vydavatelství“ hudebních cédéček, ke kterému jsme přizvali originálního hudebníka a producenta Jana P. Muchowa. Vznikla tak skvělá kompilační cédéčka, která byla distribuována v místech konání hudebních akcí a jako bonusy hudebních časopisů. Zájem ze strany rádií, hudebníků i posluchačů byl obrovský. Celkově bylo distribuováno kolem dvou set tisíc kusů disků. To vše samozřejmě pod značkou Algida. Projekt zajistil klientovi 18 měsíců těsného kontaktu s jím zvolenou cílovou skupinou a výsledkem byl více než třicetiprocentní nárůst povědomí o značce, zvýšení prodeje výrobků Algida a změna vnímání Algidy na trendy kosmopolitní značku.

V souvislosti s tímto projektem jste jmenoval některé osobnosti, které jsou známé spíše mladší generaci. Prý dnes ale existují i možnosti, jak spojit svou značku či výrobek s celebritou či kapelou z „hlavního proudu“, aniž by se jednalo o klasickou reklamu. Máte s tím nějakou zkušenost?

Docela nedávno. V roce 2006 jsme pro společnost Sony Ericsson realizovali koncertní turné populární kapely Kryštof. Zadáni znělo jasně - sdílet cílové skupině od 15 do 30 let, že značka Sony Ericsson a její přístroje si s hudbou rozumějí jako žádné jiné mobilní telefony od konkurenčních firem na trhu. A tak vzniklo

Kryštof Rubikon Tour, které vyprodalo haly v jedenácti místech v České republice. Key production vytvářela a zajišťovala kompletní marketingovou strategii, která zahrnovala například koordinaci veškerých aktivit kapely v průběhu roku, koordinaci spolupráce s vydavatelstvím, návrhy, timing i briefing jednotlivých rozhovorů do médií. Podíleli jsme se na promo kampani v té době vycházející desky Rubikon, zajistili jsme zásadní mediální partnerství a rotaci titulního singlu v rádiích. Naše agentura navrhla a následně kompletně zajistila realizaci celého turné včetně jeho financování. Výsledkem bylo více než 36 000 návštěvníků, platinová deska promovaného alba Rubikon a brand Sony Ericsson se díky spojení s velice úspěšným turné a masivní mediální kampani na několik měsíců hluboce zapsal do podvědomí cílové skupiny jako značka, která má blízko k mladým lidem, rozumí jim, je úspěšná a dovedla jejich oblíbené interprety na hudební vrchol.

Takhle to zní jako nejjednodušší věc na světě. Jaké problémy či hrozby jsou s event marketingem spojeny?

Víte „event“ je v současnosti „sexy“ a pomáhá řešit bezradnost v marketingové a PR komunikaci. Jeho dynamický rozvoj s sebou ale přináší nešvary, které mohou celému segmentu výrazně uškodit nebo jej dokonce zlikvidovat. Neexistence určitého manuálu pro zadání, realizaci a hodnocení s sebou přináší několik nebezpečných momentů. Jsou to zejména nepřehlednost, sporná úroveň realizací a neexistence hodnotících kritérií. Nepřehledností rozumím nejasné portfolio firem a agentur, které mají event marketing buď jako přímý základ podnikání nebo jako součást nabídky služeb. Zatímco v ostatních segmentech marketingu je orientace celkem přesně stanovena, tady není jasné, kdo se event marketingem zabývá opravdu. To, že jej agentura nabízí, bohužel dnes zdaleka nesvědčí o tom, že s ním má nějaké zkušenosti. Dalším problémem je samotná realizace. Může za to v současnosti volná interpretace pojmu event. Do této škatulky tak spadne vše od školení po organizaci koncertu. Ovšem ne v té úrovni, kdy je tato forma realiza-

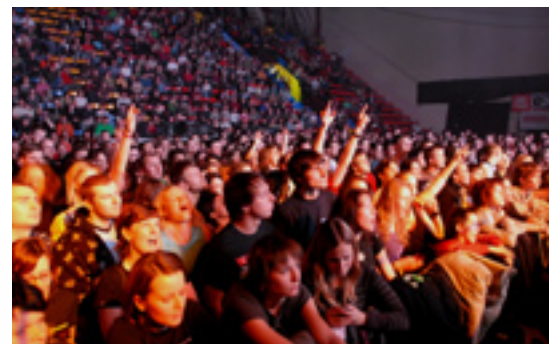
ce aplikována na potřebu zadavatele. Mnohdy jde o subjekty, které na pořádání různých kulturních akcí mají založenou živnost. To je samozřejmě v pořádku do té chvíle, kdy to není zadavateli prezentováno jako event, kdy on vynaloží prostředky a firma akci zrealizuje. Bez zadání, stanovení efektu, komunikace zadavatele formou té akce atd. to totiž není event marketing, ale sponzoring a ten má úplně jiná pravidla hry. Za největší bolest event marketingu tak považuji hodnotící kritéria. Již při zadání eventu musí být jasně stanovené očekávání a efekty. Je v této chvíli jedno, zda má celá akce zvýšit image nebo zvednout odběr produktů. Důležité je, aby byla vždy nastavena taková kritéria, jejichž prostřednictvím bude možno stanovit efektivitu a úspěšnost eventu. V průběhu zadání a realizace musí probíhat komunikace mezi zadavatelem a realizátorem. V této komunikaci a pomocí hodnotících kritérií je pak možno hledat východiska pro další rozvíjení úspěšné kampaně nebo změnu komunikace při sporném nebo negativním efektu.

Stává se tedy, že v českém prostředí není event marketing důvěryhodný?

Stále není situace ideální a to především z pohledu vnímání zadavatelů. Důvěra v tento obor vzrůstá, ale aby se celkový názor na český EM změnil, je nutné, aby se o něm zvyšovalo povědomí především u odborné veřejnosti, aby agentury a klienti k eventu nepřistupovali jako pouze k doplňku marketingového mixu a samozřejmě, aby se tvořily zajímavé komplexní a profesionálně realizované projekty. Jsme denně svědky „eventů“, kde si za něčí peníze udělá někdo jiný akci, která jej baví. Výsledek je pak ten, že klient investuje nemalé finanční prostředky, realizátor je spolehlivě utratí, marketingový efekt těžce změřitelný ne-li žádný a klient ztrácí v tento zajímavý marketingový nástroj v důvěru. Často pak může mít pocit, že zbytečně vyhodil peníze. Zadavatelé si málo kdy uvědomují, že správně naplánovaná event marketingová akce musí peníze nejen stát, ale zároveň je vydělávat. A to nejen krátkodobě, i v dlouhodobém měřítku. Návratnost investic se dá dopředu kolikrát velmi dobře odhadnout a zapojit ji do marketingového plánu. V současnosti však drtivá většina event marketingových akcí účelně nevyužívá nebo vůbec nepracuje s průběžným hodnocením, daty získanými z akce, monitoringem aj., nevytváří funkční databáze jež jsou jedním z hlavních pozitiv, které pro tvorbu vztahu se značkou event marketing přináší.

Jaká je tedy situace na trhu event marketingových agentur?

Můžeme agentury rozlišit na dvě skupiny. „Velcí hráči“ – to jsou známé velké reklamní agentury, které uvádějí event marketing jako součást svých služeb. V praxi je to zpravidla tak, že tuto službu nakupují mimo svůj management. Druhou skupinu tvoří „malí hráči“, kteří by se dali rozdělit do tří podskupin: na existující agentury, které se eventem skutečně a dlouhodobě zabývají, nové agentury, které vznikají personálním propojením manažerů, kteří odešli z elektronických médií, zejména z televizí a pak firmy fyzických osob. To jsou subjekty, pracující zejména v regionech, zpravidla pro politické subjekty. Přijmeme-li tezi o tom, že nás čeká v období digitalizace velký mediální

třesk, který bude atomizovat v současnosti pěkně konsolidovaný reklamní trh a zároveň na ruinách starého vyrostle daleko efektivnější a férovější prostředí, čekají druhou skupinu - malé hráče zřejmě zlaté časy. Malé týmy jsou kreativnější, operativnější a ve výsledku i levnější. Zlaté časy však nastanou pouze tehdy, když bude zachováno trio, které jsem již zmíňoval: zadání, efektivita, důvěra.

Co byste doporučil při výběru event marketingové agentury?

Především si jasně určit pravidla spolupráce, stanovit si jasná hodnotící kritéria eventu, vědět co by vám měla realizace eventu přinést a v neposlední řadě eventu důvěřovat. Agentura Vás musí přesvědčit, že její návrh je pro vaši společnost „ten pravý“. Jakákoliv jiná strategie, zejména ta současná, kdy vy jako klient obětujete určitou část svého rozpočtu na něco tak nejasného a zároveň přitažlivého jako je event a nemáte ve výsledku v ruce jediný racionální argument pro to, abyste tuto věc ještě někdy opakoval, je cestou do pekla.

- šim -

Key production spol. s r.o.

Fitzwilliam Business Centre, Římská 20,
120 00 Praha 2
Tel: +420 222866030
Email: info@keyproduction.cz
www.keyproduction.cz

Světový trend: hodnocení konkurenceschopnosti národních ekonomik

Ve světě se v posledních letech začala věnovat rostoucí pozornost multikriteriálnímu hodnocení konkurenceschopnosti národních ekonomik, z něhož se posléze sestavuje pořadí zemí. Taková hodnocení jsou určena především zahraničním investorům, kteří se jejich prostřednictvím dozvídají, kam mají investovat.

To zároveň vyvolává soutěž států právě o příchod investorů. Současné jsou výsledky hodnocení pro každou zemi jakousi vizitkou vnímání její důvěryhodnosti, pověsti a potenciálu a zároveň ochoty přizpůsobit se pravidlům globalizované ekonomiky. Součástí těchto hodnocení je i oblast výzkumu, vývoje a inovací.

Světově nejuznávanější jsou dvě pravidelná multikriteriální hodnocení konkurenceschopnosti: Zpráva o globální konkurenceschopnosti (Global Competitiveness Report) vydávaná Světovým ekonomickým fórem společně s Harvardskou univerzitou a Světová ročenka konkurenceschopnosti (World Competitiveness Report) vydávaná Mezinárodním ústavem pro rozvoj managementu v Lausanne. Hodnocení se provádí na základě kombinace tvrdých dat (přebíraných z mezinárodních, národních

i regionálních statistik) a měkkých dat (získávaných na základě dotazníkových šetření), která vypovídají o vnímání určitého faktoru či stránky konkurenceschopnosti příslušnými respondenty. Respondenty dotazníkových šetření jsou představitelé top managementu v dané zemi a vybraní experti. Každý z respondentů hodnotí konkurenceschopnost jen jedné země. S postupným růstem počtu používaných indikátorů roste v hodnoceních především podíl měkkých dat. Rozšiřování a změny zjišťovaných a vyhodnocovaných indikátorů (kritérií) a rozšiřování počtu sledovaných zemí v průběhu minulých let však znamenají určité problémy s použitím časových řad.

Česká republika se v těchto hodnoceních dlouhodobě nacházela na pomezí mezi vyspělými a méně rozvinutými zeměmi; její

pozice z hlediska dohánění („catching up“) je ale po vstupu do EU hodnocena lépe. Podle poslední Zprávy o globální konkurenceschopnosti 2006-2007 se ČR z hlediska indexu globální konkurenceschopnosti umístila na 29. místě. Podle hodnocení Světové ročenky konkurenceschopnosti zaujala ČR pro rok 2007 v souhrnné konkurenceschopnosti 32. místo.

Výsledky uvedených hodnocení a dosažená pořadí však nelze absolutizovat. V úvahu je nutno vzít zmíněný metodický vliv tvrdých a měkkých dat při hodnocení a také otázku podmínek nastolování vlastních cest v soudobé globalizované ekonomice se silnou podřízeností principu dohánění USA (viz i koncepce Lisabonské strategie), který ovšem není ve všech oblastech smysluplný. Pokud jde o technologickou úroveň a překonávání technologického gapu, zřejmě to smysl má. Nicméně celkově výsledky těchto hodnocení konkurenceschopnosti národních ekonomik potvrzují mnohé často uváděné a diskutované problémy a skutečnosti v oblasti výzkumu, vývoje a inovací v ČR.

I Česko má svou inovační strategii

Nahodilost není žádoucí téměř v žádném oboru lidské činnosti, natož pak v národní ekonomice. Zde asi nikdo nepochybuje o nezbytnosti vypracovávat inovační strategii a plánování inovací se tak samozřejmě týká i České republiky.

Prvním celostátním dokumentem v oblasti inovací v České republice se stala její Národní inovační strategie, která byla schválena těsně před vstupem ČR do EU (usnesením vlády ze dne 24. března 2004 č. 270). O rok později byla pak přijata Národní inovační politika České republiky na léta 2005-2010. Národní inovační strategie byla formulována spíše v podobě dokumentu „osvětového“ a výkladového charakteru v dané oblasti než v podobě skutečné strategie jako zásadní představa o tom, jak chceme dosáhnout stanove-

ných dlouhodobých cílů při respektování možných rizik. Má přispět k určitému sjednocení odborných pojmů v dané oblasti a zahrnuje poměrně podrobnou analýzu současného stavu inovačního systému a inovačního prostředí v ČR. V rovině strategických záměrů se v podstatě odkazuje na vize Evropského společenství vyjádřené především v Lisabonské strategii. Národní inovační strategie obsahuje také dosti široký výčet různých nástrojů a opatření potřebných pro podporu inovací a zvýšení inovačních aktivit v zemi v kontextu reali-

zace strategických záměrů, ale bez jejich bližšího načasování a stanovení priorit. Přitom v podkladových materiálech k přípravě této strategie byly stanovovány i priority v oblasti rozvoje inovačních aktivit. Např. v návrhu Asociace inovačního podnikání ČR jsou v souladu s Akčním plánem EU pro inovace uvedeny tyto priority v podmínkách ČR: efektivní využívání výzkumu k inovacím, pěstování inovační kultury a vytvoření podmínek pro inovace.

Nástroje uvedené v Národní inovační strategii jsou členěny na nástroje přímé a nepřímé. Přímými nástroji jsou zejména legislativní nástroje, finanční nástroje, organizační a politické nástroje, metody a postupy pro rozvíjení inovační kultury, pro komunikaci s veřejností a médii, pro rozvíjení spolupráce výzkumu a podnikové sféry, pro efektivní využívání výzkumu

a vývoje k inovacím a pro podporu inovací. Nepřímé nástroje jsou členěny z hlediska vnitřních vlivů (opatření potřebná pro tvorbu kvalitní inovační infrastruktury a pro rozvoj lidských zdrojů) a z hlediska vnějších vlivů (úkoly v oblasti mezinárodní spolupráce).

Výčet různých nástrojů a opatření je poměrně širokým okruhem toho, co by se v ČR mělo na podporu inovací dělat (66 úkolů). Určitou slabinou však je, že ve spojení se „zaběhnutými“ a relativně neadresnými, málo akčními, formulacemi typu je nutno, je třeba zajistit apod., vyznívá spíše osvětově.

Mezi opatření, která byla uložena schválením Národní inovační strategie ČR, patří zařazení oblasti inovací, výzkumu, vývoje

a vzdělání mezi nejvyšší státní priority, dále připravení a přijetí Národní inovační politiky na léta 2005-2010 a následně urychlené navrhnutí potřebné legislativní změny v příslušné oblasti. V neposlední řadě je potřeba snížit byrokratickou zátěž a náklady nutné k zakládání podniku a k podnikání obecně, zejména však v oblasti výzkumu, vývoje a inovací.

Významnou firmou na poli propojování malých a středních podniků s vědou, výzkumem a inovacemi, je společnost Cheval s. r. o., jejíž činnost je mimo jiné zaměřena na oblast inovací, transferu technologií a zvyšování konkurenceschopnosti malých a středních podniků. Tato společnost spolu se svými partnery, Hospodářskou komorou hlavního města Prahy, Asociací výzkumných organizací, Kabinetem pro

studium vědy, techniky a společnosti při Filozofickém ústavu AV ČR a Západočeskou univerzitou v Plzni, realizuje projekt **Business Coaching Innovations**. Tento projekt se zabývá transferem znalostí, odborníků a technologií z výzkumné do podnikové sféry a zvyšováním kvalifikace firem a výzkumných institucí v řízení inovačního procesu. Více informací o projektu, ale i o novinkách spolupráce firem s vědou a výzkumem, naleznete na webových stránkách projektu <http://www.inovacefirem.cz/>.

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociální fondem a státním rozpočtem ČR.

Vzdělávací a motivační program pro rodiče po mateřské a rodičovské dovolené

Současný Baby Boom klade vysoké nároky nejen na kapacity předškolních zařízení a škol samotných, ale zároveň má za následek neustále se zvyšující procento rodičů, kteří po mateřské, respektive rodičovské dovolené hledají své uplatnění na trhu práce. Ti šťastnější se mohou vrátit ke své původní práci, někdy jim dokonce zaměstnavatel vyjde vstříc s úpravou pracovní doby. Stále větší procento rodičů se však setkává s určitou formou diskriminace, kdy jsou pro zaměstnavatele neperspektivní pracovní silou omezenou jak časovými možnostmi, tak delším výpadkem, který zavinil ztrátu kontaktu s vykonávanou činností.

Hospodářská komora hlavního města Prahy si tento trend velice dobře uvědomuje a společně se svými partnerskými organizacemi nabízí projekt „**Vzdělávací a motivační program pro rodiče po mateřské a rodičovské dovolené**“. Jeho hlavním cílem je pomoc rodičům v návratu na trh práce.

Poradenský program

Rodičům pomůžeme hledat uplatnění, počítáme s nabídkou aktuálních informací od zaměstnavatelů, pomůžeme zaměstnavatele kontaktovat a samozřejmě je i pomoc kvalifikovaného HR poradce.

Rekvalifikační kurzy

Připravíme velký výběr rekvalifikačních kurzů, aby si každý zájemce mohl vybrat v pestré škále specializací tu, které by se chtěl podrobněji věnovat a na jejím konci získat certifikát o absolvování rekvalifikačního kurzu. Díky absolvování některých kurzů pak rodiče nemusí hledat zaměstnání, ale mohou tuto činnost vykonávat z domova na živnostenský list, což je právě pro rodiče s malými dětmi velkou výhodou.

Zaměstnání

Projevili-li rodič zájem, převezmeme na sebe celý proces hledání práce tak, aby nemusel sám kontaktovat HR agentury a oslovovat zaměstnavatele.

Hlídní dětí

Aby nebyli rodiče pečující doma o předškoláky limitováni, zajistili jsme pro ně po čas absolvování kurzů hlídání jejich dětí v partnerské mateřské škole.

Hospodářská komora Prahy je Vaším průvodcem při cestě na trh práce.

kontakt: PhDr. Zuzana Kunsá

Tel.: 224 818 197

kunska@hkp.cz

Partneři projektu:

AABYSS, spol. s r.o. – Přemyslova 1113, 460 01 Liberec

Mateřská škola Národní – Národní třída 37/416, 110 00 Praha 1

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociální fondem a státním rozpočtem ČR.

VZDĚLÁVACÍ A MOTIVAČNÍ PROGRAM PRO RODIČE PO MATEŘSKÉ A RODIČOVSKÉ DOVOLENÉ

Milé maminky, milí tatínkové,

- * Máte problémy při hledání zaměstnání?
 - * Rozhodli jste se něco pro sebe udělat?
 - * Chcete zvýšit svoje šance na trhu práce?
- PAK ČTETE SPRÁVNĚ!**

Hospodářská komora hlavního města Prahy s partnerskými organizacemi AABYSS, s. r. o. a Mateřskou školou Národní Vám nabízejí projekt:

VZDĚLÁVACÍ A MOTIVAČNÍ PROGRAM PRO RODIČE PO MATEŘSKÉ A RODIČOVSKÉ DOVOLENÉ

Hlavním cílem projektu je pomoc rodičům v návratu na trh práce. Co jsme pro Vás připravili?

* **poradenský program**

- aktuální informace od zaměstnavatelů
- pomoc kvalifikovaného poradce
- vyhledávání uplatnění
- pomoc při kontaktování zaměstnavatelů

* **rekvalifikační programy**

- rozvoj profesního potenciálu prostřednictvím velkého výběru atraktivních vzdělávacích programů

* **zaměstnání**

- pomůžeme Vám na cestě k uplatnění

* **hlídání Vašich předškoláků v partnerské mateřské škole**

A TO VŠE VÁS NIC NESTOJÍ, POUZE ROZHODNUTÍ ZAČÍT A PŘIJÍT MEZI NÁS
Těšíme se na vás!

Pro více informací kontaktujte společnost AABYSS, s.r.o.:

tel: 739 454 701

fax: 222 329 348

e-mail: musilova@aabyss.cz

Ekologie – téma stále aktuální

Ekologická daň, schválená vládou v rámci reformních změn, zvýšila ceny energií, při jejichž spalování je poškozováno životní prostředí. Konkrétně se zavedla spotřební daň na elektřinu ve výši 1% a daň na pevná fosilní paliva ve výši 10%. Naopak zemní plyn pro vytápění domácností, elektřina pro pohon veřejné dopravy a obnovitelné zdroje byly od daně osvobozeny. Tzv. biomasa (dřevěné brikety apod.) přešla do 9% snížené sazby DPH. Další ekologické opatření se týká paliv, kdy se od ledna do benzínu povinně přimíchává biosložka. Počítá se s tím, že její procenta se budou v benzínu postupně zvyšovat. Vláda tak dala najevo, že i ona pokládá otázku ekologie a ochrany ovzduší za na-

léhavou a že se jí bude aktivně zabývat. Vždyť ve zdraví škodlivém ovzduší žijí podle statistik více než dvě třetiny obyvatel Česka, a to je údaj velice alarmující. Dokud si sami Češi neuvědomí akutní potřebu ochrany ovzduší, budou se tyto neveselé údaje jen stěží snižovat. Stejná pravidla samozřejmě platí i pro podnikatele, a proto tyto samozřejmě mnohem významněji. Hospodářská komora Prahy si je velice dobře vědoma závažnosti této otázky a proto je partnerem projektu „Partnerství pro udržitelnou výrobu a služby“, který připravila společnost Enviro s.r.o. Dalším partnerem projektu je společnost Enesa, a.s.. Projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním roz-

počtem ČR. Jeho hlavním cílem je naučit podnikatele maximalizovat úspory, zvláště úspory energie, a díky nim posléze financovat inovace. Každá taková inovace pak logicky směřuje k dalším úsporám.

Dlouhodobý kurz projektu, který se chýlí ke svému závěru, vyškolil celou řadu nových auditorů. Ti po složení závěrečných zkoušek budou schopni a hlavně oprávněni kontrolovat, zda se firmy skutečně řídí principem úspor, dnes tak celosvětově aktuálních a potřebných.

bez -

Vzdělávací program Nové turistické destinace v Praze

Vaše konkurence nespí, ale vy ji společně s námi můžete předběhnout!

Ti, kteří pochopili, že získat a zejména udržet turistu v Praze, znamená nabídnout mu mnohem víc, než naše metropole nabízela dosud, hledají nové možnosti – nebo, chceme-li, nové turisticky zajímavé kouty našeho rozlehlého hlavního města. Praha přeci není jen historické centrum. Budeme-li turistům nabízet nová, pro ně dosud neznámá místa, budou mít důvod zde zůstat déle a také argument, proč se k nám vracet.

Z tohoto důvodu Hospodářská komora hlavního města Prahy nabízí všem profesionálům působícím v oblasti cestovního ruchu projekt JPD 3 „Vzdělávací program Nové turistické destinace v Praze“.

Kurzů se mohou účastnit podnikatelé, pracovníci veřejné správy, zaměstnavatelé a zaměstnanci cestovních kanceláří a cestovních agentur. Všichni, kteří mají chuť i ambice představit svým klientům Prahu z jiného pohledu než konkurence.

Semináře se vždy skládají z teoretické části, ve které se frekventanti seznámí se

základy marketingu, osvojí si znalosti destinčních možností a jejich využití v praxi, naučí se destinaci cíleně propagovat i využívat okolní infrastrukturu ve svůj prospěch. Na teoretickou část vždy navazují i praktické ukázky právě probírané problematiky – vycházky po nově objevených turistických destinacích v Praze a názorný výklad probírané látky přímo v reálu.

Po absolvování kurzu budou jeho účastníci schopni sami sestavit strategii turistického rozvoje dané oblasti, a to včetně jeho komplexního zajištění i samotné propagace.

Ačkoli by se zdálo, že ti, kteří v cestovním ruchu profesionálně působí, takové vzdělávání nepotřebují, opak je pravdou a sami podnikatelé se na pražskou Komoru s žádostmi o uspořádání takových kurzů obraceli již delší dobu. A je to logické, vždyť centrum Prahy turistům předvádíme „odnepaměti“, je tedy na čem stavět, máme k dispozici ubytovací kapacity, služby, stravování. Je tak mnohem jednodušší zde podnikat, protože nemusíme nic z takto souvisejících služeb složitě řešit. Ten, kdo

však chce nabízet něco nového a pro turisty atraktivního, musí počítat s počátečními obtížemi, které si možná zprvu nepřipustí, ale časem by s nimi byl konfrontován. Pak by ho zbytečně zdržovaly a komplikovaly mu plynulý start.

Cílem projektu „Vzdělávací program Nové turistické destinace v Praze“ je právě poskytnutí know-how, tedy pomoc všem zájemcům o nabízení nových destinací uvědomit si úskalí, ale i téměř neomezené možnosti takových lokalit, umět se vyvarovat zbytečných kroků a naopak využít bezezbytku všeho, co oblast nabízí. Zkrátka, každý z frekventantů seminářů bude po skončení programu umět co nejjednodušeji a nejeфекtivněji danou destinaci komplexně uchopit a nabídnout ji turistům.

Máte-li o kurzy zájem, kontaktujte pana Petra Kolbeho, manažera projektu:

tel.: +420 224 818 197

fax: +420 222 329 348

e-mail: kolbe@hkp.cz

Projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem, státním rozpočtem České republiky a rozpočtem hlavního města Prahy.

Spravedlnost prohlédla aneb může se stát i vám...

Podnikatel, politik, běžný občan... každý se ke svému překvapení jednoho dne může ocitnout mimo zákon. O jeho životě na svobodě začnou rozhodovat jiní, o jeho případu se vrší fascikly písemností, média propírají vinu či nevinu. A jsou situace, kdy se takové dění stává pro svého aktéra noční můrou, ze které není probuzení. Hranice zákonného a nezákonného je někdy natolik křehká a nejasná, že její interpretace může proměnit život v peklo.

V tomto čísle se zaměříme na dvě kauzy, které řešila v minulém roce nejen justice, ale i celá česká veřejnost. Tou první je případ bývalého ministra informatiky Vladimíra Mlynáře a jím založené společnosti Testcom. O druhou se postaral herec a producent Jiří Pomeje, nařčený z podvodů kolem financování filmu Andělská tvář. V obou případech se stal stíhaným mediálně známý člověk. A v obou případech nevinný. Tentokrát naštěstí nebyla spravedlnost slepá a soud koncem minulého roku uznal nevinu obžalovaných. Kolik podobných případů však končí verdiktem VINEN...?

KAUZY 2007:

Vladimír Mlynář

„Kdyby mi můj vlastní příběh vyprávěl někdo v době, kdy jsem byl aktivním politikem, asi bych mu nevěřil, že se to může stát mně. Vždy jsem byl poctivý a maximálně opatrný. Ale stalo se! Za to, že jsem prokazatelně českému státu ušetřil přibližně padesát miliónů korun, jsem byl vyšetřován, obviněn a jednou nepravomocně odsouzen k pěti a půl letům vězení. Co na tom, že nakonec odvolací Vrchní soud všechno zrušil a konstatoval, že jsem se ničeho protizákonného nedopustil. Tři roky tahanic, skandalizace a dokazování, že člověk něco neudělal se podepíše na každém.“

Připomeňme na začátku věcnou podstatu vašeho obvinění...

Věcně šlo v mém případě o to, že Policie ČR začala před léty, na základě udání bývalých zaměstnanců Ministerstva in-

formatiky, prošetřovat založení Testcom servis s.r.o., která se měla starat o provoz Portálu veřejné správy (www.portal.gov.cz). Společnost založil s mým souhlasem státní Výzkumný ústav Testcom, který tehdy

spadal pod Ministerstvo informatiky a jenž byl vždy také jejím jediným 100% vlastníkem. Založení mělo svoji ekonomickou a organizační logiku, podobně jako fungují jiné specializované státní agentury, třeba

Správa silnic a dálnic. Obvinění, která se v čase vůči mé osobě postupně měnila, se nakonec smrškla pouze na tvrzení, že jsem jako ministr podepsal se zmíněnou společností Testcom servis smlouvu o provozu Portálu veřejné správy. Podstata „provinění“ pak podle obžaloby měla spočívat v tom, že jsem při podpisu smlouvy údajně věděl, že společnost Testcom servis byla založena v rozporu se zákonem, neboť jsem se jako poslanec zúčastnil v roce 2000 projednávání Zákona o majetku státu, který nedovoluje bez souhlasu vlády zakládat státní s.r.o.

Jak jste ho tenkrát hodnotil?

Toto obvinění bylo od samého počátku absurdní a nepravdivé z několika důvodů. Krajský obchodní soud zapsal společnost Testcom servis do obchodního rejstříku, čímž ověřil, že byla založena podle práva. Smlouva mezi Ministerstvem a Testcomem servis navíc prošla standardním úředním postupem na Ministerstvu informatiky a její podpis doporučili všichni odpovědní pracovníci úřadu včetně dvou externích právníků. Mimo pochybnost Testcom servis byl vždy v majetku a pod kontrolou státu (jeho majitelem byl Výzkumný ústav Testcom), a jeho zřízením nevznikla státu jakákoliv škoda. Veškeré prostředky vložené do zřízení společnosti zůstaly uloženy na účtu společnosti. Pokud tedy došlo k nějakému pochybení bylo to pochybení

administrativní z něhož nevznikla škoda a bylo ihned napraveno. A konečně se ještě ukázalo, že jsem o zmíněném zákonu o majetku státu jako poslanec ani nehlasoval.

A pak přišel šok!

Ano, mne a dva mé někdejší kolegy z Ministerstva informatiky, po šestiměsíčním soudu, v lednu 2007 odsoudil Městský soud v Praze pod vedením JUDr. Slepíčkové k pěti a půl letům vězení nepodmíněně. Rozsudek, jehož písemné zdůvodnění narostlo na absurdních 165 hustě řádkovaných stránek, mi ovšem nakonec kladl za vinu něco zcela jiného než obžaloba. Jeho podstatu lze shrnout zhruba takto: na úkor státu jsem údajně svým jednáním opatřil výhodu společnosti Testcom servis, která byla v majetku státu, respektive v majetku státního výzkumného ústavu Testcom. Tato nesmyslná tautologická konstrukce byla odůvodněna několika právními a ekonomickými nonsensy. Například že stát je vlastně podnikatel, že založení dceřiné společnosti (a především vložení základního jmění) je automaticky jejím nezákonným zvýhodněním. Že nelze zřizovat specializované firmy na činnosti které může dělat sama „mateřská“ firma, nebo že zápis do obchodního rejstříku znamená, že společnost vznikla v souladu se zákonem atd atd. (podrobněji pro zájemce více na www.mlynar.cz).

Pokračujte...

V listopadu 2007 případ projednával v odvolacím řízení Vrchní soud v Praze, který nakonec dospěl k názoru, že žalovaný skutek není trestným činem a mne i moje spoluobviněné v plném rozsahu zprostil všech obvinění. A nejen to: Vrchní soud konstatoval, že soudkyně Slepíčková se při projednávání dopustila řady závažných právních chyb, neboť pominula důkazy, které svědčily v můj prospěch, a dokonce je protismyslně vykládala v můj neprospěch. Vrchní soud také potvrdil, že nevznikla škoda, a že postup založení společnosti schválilo několik právních autorit.

Tedy happy end?

Po třech a půl letech tak kauza skončila zdánlivým happy endem. Ale jen zdánlivým. Stíhání a následný soud stál v úhrnu daňové poplatníky odhadem několik miliónů korun. Soud mne sice očistil, ale ty tři ztracené roky mi vrátit nemůže, o profesních a osobních důsledcích situace, kdy jste označen za zločince, ani nemluvě.

Vaše resumé...

Někdy se s nadsázkou mezi podnikateli říká, že když zasedá Parlament, nemůže si být poctivý člověk jist svým majetkem. Staré přísloví pak říká, že na moři a před soudem je člověk v rukou božích. U JUDr. Slepíčkové ale neplatí ani to!

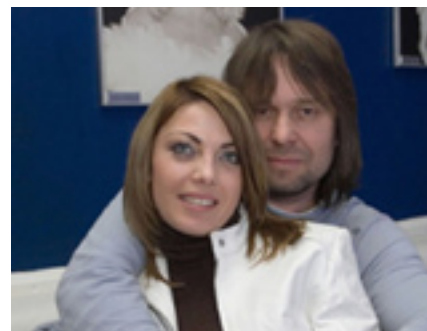
-šim-

Prezidentovo jmenování Vladimíra Mlynáře členem vlády České republiky.

Jiří Pomeje Stoupá ode dna

německý kadeřnický salón Kadus, aby se stal tváří jeho značky. V této oblasti spolupracuje i s firmou Harley Davidson. Začal se vracet do života...

U soudu, který se táhl víc než rok, mu svědčili kromě jiných i režisér Troška, který se svého přítele zastal. „Jiří se stal obětí vlastní důvěry v ostatní lidi. Není to žádný gauner, který jezdí po Praze v mercedesu,“ uvedl Troška. Po několika letech trápení si Jiří Pomeje prožil s novou partnerkou Denisou loňské Vánoce zase jako svátky lásky a pohody. „Když jsme se s Mišou rozešli, žádné svátky jsem neslavil, neměl jsem důvod,“ přiznává herec. „Neměl jsem peníze, což sice trvá, ale neměl jsem také kde bydlet... ani spřízněnou duši. Tak ani Štědrý večer pro mě neexistoval.“

V závěru minulého roku dostal herec a producent Jiří Pomeje (43) ten nejkrásnější dárek k narozeninám. Bylo očištěno jeho jméno, a hlavně - nemusí do vězení. Vítězný pokřik Jóóó!!!, který se tehdy nesl celou budovou Městského soudu v Praze, byl rozhodně na místě. O stažení žaloby požádala státní zástupkyně kvůli nedostatku důkazů

Jiří Pomeje přiznává, že v současné době dluží svým věřitelům kolem 20 milionů korun. „Ano, jsem silně zadlužený a potáhne se to se mnou ještě léta. Přesto sem rád, že u soudu zaznělo, že Pomeje není podvodník,“ říká s úlevou a s přáním v hlase dodává: „To nejhorší mám už snad za sebou.“ Připomeňme, že podvodu se měl známý herec dopustit tím, že si jako producent filmu Andělská tvář režiséra Zdeňka Trošky půjčil 820 tisíc korun, i když prý věděl, že je nemůže nikdy vrátit. To byla poslední kapka v pomyslném poháru. Film s rozpočtem zhruba 70 milionů korun neměl u diváků úspěch a Pomeje se tak dostal do finančních potíží.

„Vzpomínám si, jak mi bývalá žena Miša Kuklová 2. ledna 2006 hned po Silvestru ve tři ráno řekla, ať odejdu. Vzal jsem tašky, stál na zastávce ve Slivenci, sněžilo. Tři měsíce jsem se pak snažil uchlastat. Z desítek rádob kamarádů mi zůstali tři. Bydlel jsem u jedné známé důchodkyně, bývalé produkční, která mě jako producenta vychovala. Eliška Nejedlá měla endoprotézu, bylo jí 86 let. Rok a půl jsem se o ni staral, vařil, přebaloval ji, umýval.

Bydlel jsem s ní v bytě 1+1. Já v kuchyni, ona v pokoji.“

Nebylo mu už co vzít, jen život. Přiznává, že žil za 500 korun týdně. „Rok jsem byl sám, neměl jsem ženskou. Připadal jsem si hnusnej, měl jsem 120 kilo.“

Ani jsem ženy nevnímal. Jen jsem každý den seděl v hospodě U Bergnerů na Floře

Přejme protagonistům našich dnešních kauz, ať se jim v životě už jenom daří. A nezapomínejme, že vždy je jen pár kroků z vrcholu k pádu. Ani při něm by se však neměla opouštět naděje, a zejména – touha se zase zvednout.

a chlastal jsem. Ráno v deset jsem začal, večer ve dvanáct končil. Ráno mi bylo zle, tak jsem to dopoledne musel dokrmit. Od dvanácti do tří jsem fungoval, pak mě to zase ubilo. Upíjel jsem strach z problémů, všechno se ale vracelo v kocovínách. To jsem se nenáviděl.“ Chtěl spáchat sebevraždu, Marek Vašut ho dotáhl na psychiatrii. Doktorka mu dala prášky na depresi a na spaní. Na ně se pít nesmí. Ale on je přepíjel.

„Manželství, finance, vymahači, soudy, kriminálka, to ubije každého,“ rekapituluje dnes. „Něco se muselo zlomit, jinak bych skončil.“

Zhubnul třicet kilo, přestal pít. Ze dne na den. A přišla první nabídka na modelování módní přehlídky. Po ní ho oslovil

Na otázku, co ho čeká v letošním roce, odpovídá: „Marketingově se podílím na Dan Landa Tour a turné Karla Gotta k jeho 70. narozeninám. Chci přivést na svět knížku Andělská tvář II, a podle ní pak natočit pokračování filmu. Rád bych se vrátil k produkování filmů pro děti a mládež, ale do žádného projektu už nepůjdu, pokud nebude 100% finančně krytý. A to nejlepší na závěr! Nejvíc, úplně, nejvíc se těším na letošní 18. září, kdy v českobudějovické Budvar Areně organizuji galakonzert u příležitosti 130. výročí narození Emy Destinové, na němž poprvé v historii vystoupí vedle sebe na pódiu hvězdné operní trio Urbanová+Dvorský Beňačková!“

Milan Šimáček

Praha a Franz Kafka

Hospodářská komora hlavního města sídlí na náměstí Franze Kafky. To je adresa, o níž ví z našich čtenářů asi každý. Letos uplyne sto dvacet čtyři let od smrti tohoto velikána světového písemnictví. Spisovatele, který se díky svému dílu i předčasně smrti stal synonymem magického města. Jeho matka vyprávěla, že když zemřel v rakouském sanatoriu v Kierlingu u Vídně v jedenačtyřiceti letech na tuberkulózu, zastavily se na Staroměstském orloji hodiny.

Přicházíme k Židovskému muzeu Praha, jsme na rohu Vězeňské a Dušní ulice. Tady je: křehký Kafka sedící na hřmotné figurě v obleku, již ovšem chybí to hlavního: člověk uvnitř. Jeden z nejoriginálnějších pomníků, který u nás v posledních letech vznikl, je dílem sochaře Jaroslava Róny, který trefně vyjádřil Kafkovu vnitřní nejistotu, rozpolcenost a vždy tušené metafyzické ohrožení.

Nám místním se někdy může zdát, že jeho město už dávno odešlo, zmizelo, ale cizinci ho v Praze snad stále ještě nacházejí. I my ho můžeme cítit zvláště v nočních hodinách, byť tajemný symbol je beze stopy tajemství zpeněžován do poslední mince.

Absurdity à la Kafka

Pojišťovna Generali se svého času v televizní reklamě chlubila, že u ní slavný spisovatel pracoval, ačkoliv sám Kafka úřednickou práci nenáviděl a od Generali po necelém roce utekl - přesídlil do Dělnické úrazové pojišťovny Na Poříčí.

Návštěvníci Starého Města obdivují na proti sídla pražské Komory /rohu Kaprovy a Maiselovy/ pamětní desku na tzv. Kafkově rodném domě. Tento však rodným domem rozhodně není - onen již na sklonku devatenáctého století do základu vyhořel.

Literát rád kavárny

Půvabná kavárna Montmartre v nedaleké Řetězové ulici se na vývěsním štítě pyšní jmény svých návštěvníků - Kafky, Werfla, Broda, Kische, Meyrinka. Ve skutečnosti se Montmartre nacházel o kus dál a nebyla to „akademická“ kavárna jako dnes, nýbrž pěkně vykřičený šantán.

A spisovatel se s přítelem Maxem Brodem setkával zejména v Café Imperial.

V hotelu Šroubek na Václavském náměstí, dnešním hotelu Evropa, předčítal ze své povídky *Ortel* a v Café Arco v Hybernské, kultovním místě česko-německých literátů, potkával svoji pozdější přítelkyni Milenu Jesenskou.

A taky zahradničil

Málokdo o autorovi proslulých románů *Proces*, *Zámek* a *Nezvěstný /Amerika/* ví, že měl velmi rád zahradničení. A co je dnes málo uvěřitelné, první zahradnické zkušenosti sbíral právě v Praze. Nejprve vypomáhal v zahradnictví v ulici Na Slupi, později měl možnost pracovat v pomologickém ústavu v Troji v blízkosti vinic, které patřily jeho příbuznému Angelusovi Kafkovi.

Pražská bydliště

Malý pokojík známého až pohádkově miniaturního domku ve Zlaté uličce na Hradě pronajala pro sebe a svého milého Kafkova sestra Ottla. Když viděla, že bratr nemá klid na psaní, občas mu půjčila klíče od tajné komůrky, aby mohl nerušeně psát. Kafka v tomhle domku nikdy nepřespával, trávil tam celé dny, ale na noc se vracel do pohodlí domova.

Franz Kafka prožil většinu svého života v historickém centru Prahy na Starém Městě, v těsné blízkosti někdejšího židovského ghetta. Rodina se často stěhovala, ale všechna bydliště se nalézala v bezprostřední blízkosti Staroměstského náměstí na ploše zhruba jednoho čtverečního kilometru. Rodiče tak zůstávali věrni místům, na nichž po svém příchodu do Prahy zapustili kořeny, kde rozvinuli svou obchodní činnost a získali si středostavovskou česko-německo-židovskou klientelu. Jen přechodně pobýval Kafka, donucen rodinnými okolnostmi, v pozdějších letech u některé ze svých sester. Pokusy o získání vlastního bytu se nezdařily nebo mívaly krátké trvání.

Kafka bydlel na Starém Městě v několika bytech - v Bílkově 10 (u sestry Valli), Dlouhé 18-dnes 16 (dům U zlaté štičky), na Staroměstském náměstí 2 (dům Minuta) a 5 (Oppeltův dům), v Celetné 2 (Sixtův dům). Ale rozhodně ne v Široké ulici, kde je dnes Café Franz Kafka a nejproslulejší „ušať“ podobizna spisovatelova je vyvedena i na pytlíčcích cukru (ostatně majitelem kavárny je společnost Franz Kafka, s.r.o.). Nechávám teď stranou hrnečky i trička, na nichž je ztvárněna proměna Řehoře Samsy - anglicky Gregora Samsy. Zřejmě nejkafovštější mi totiž přijde Café Milena na místě někdejšího obvodního výboru Komunistické strany Československa. Najdete ho na Staroměstském náměstí.

Milan Šimáček

Jan Hrušínský

sám sobě principálem

Poprvé stál na jevišti ve čtyřech letech, před televizní kamerou o rok později. Premiéru v Národním divadle si odbyl v devíti, první velkou filmovou roli hrál po boku svého otce a Vlasty Chramostové ve filmu Evalda Schorma *Lítost* (1970). Dnes je principálem Divadelní společnosti Jana Hrušínského, která má sídlo v krásně zrekonstruovaném Divadle Na Jezerce v Praze 4.

Jaké to je – založit privátní divadlo?

Dobrodružné. Jsem v různých divadlech už 27 let, ale až teď vidím, co to všechno obnáší. U každé dotované scény na to existují různá oddělení, kanceláře, provozní manažeri, u nás zajišťuje všechno minimum lidí, včetně mě.

A manželka?

Morálně a hereckou spoluúčastí mě podporuje.

Muselo to být?

Nemuselo, práce jsem měl dost, ale byla to moje touha po svobodě. Víte, herectví je strašně nesvobodné povolání. Ať chcete či ne, jste manipulován. Režisérem, dramaturgem, obsazením, provozem. Někdy máte pocit, že jste trochu za blázna, aniž byste za to mohl. Když teď budu za blázna, tak pouze z vlastního přičinění!

Které inscenace pokládáte na povedené?

Prokletí nefritového škorpióna v režii Ondřeje Sokola, Petrolejové lampy, které u nás

dělal Juraj Herz, Manželské vraždění s Natašou Burger a Jaroslavem Duškem a představení Na dotek s Jirkou Macháčkem, Lenkou Vlasákovou a Kristýnou Liška Bokovou. Loni jsem byl velmi rád za Projekt 4 Janů: Kumšt v režii Honzy Hřebejka s Jany Třískou, Kačerem a mojí maličností.

Co vaše fotografování?

Stagnuje, ani snad nevím, kde mám foťák. Naposledy jsem fotil u Karla Kachyni při natáčení snímku „Kožené slunce“.

Vaše rodina má ovšem Thálii v tradici...

Prvním držitelem divadelní koncese byl Ondřej Červíček, praprapradědeček z otcovy strany. Jako malé dítě hrál na začátku padesátých let 19. století dokonce s Tylem! V Králi Lávrovi – Červíček, co měl z basy kolíček – to byl jeden z našeho rodu.

A první koncese?

Je z roku 1883. V podstatě hráli až do doby po 2. světové válce, kdy byli násilně zrušeni.

Kde jsou kořeny vašeho otce?

Do té společnosti se přiženil můj dědeček, vzal si Hermínu, dceru principála, a v roce 1920 se jim narodil Rudolf Böhm. Hrával s nimi Karel Lamač, ve třicátých letech Josef Kemr, který tam vydržel až do konce války. Táta i v době, kdy byl u E. F. Buriana nebo v Divadle na Vinohradech jezdil vypomáhat babičce a dědovi do spolku.

Josefa Kemra tam přivedl on?

Ano, a od té doby se datovalo jejich přátelství. Táta o tom hrozně krásně vyprávěl, českou klasiku prý neviděl jinde lépe zahranou. Hráli sice bez divadelního vzdělání, ale se srdcem na dlani. Když se to dnes někdo snaží dělat moderně a tzv. s nápadem, je to většinou k uzoufání.

A proč Hrušínský a ne Böhm?

S tím začal dědeček Böhm. Trochu to byla móda, trochu se chtěl připodobnit svým vzorům, jako byli Želenský, Šimanovský či Krumlovský. I táta moc toužil mít vlast-

ní divadlo, ale doba a její lidé mu to nikdy neumožnili. V den naší první premiéry (Zahrej to znovu Same) jsem na něj intenzivně myslel.

Přiblížíte váš divadelní sál?

Má 205 pohodlných sedadel, klimatizovaný sál a bezbariérový přístup. V divadle je restaurace s kvalitní kuchyní. Stále musím obdivovat odvážné rozhodnutí MČ Praha 4, která nevídaným nákladem – více než 70 milionů korun – uvedla areál bývalého TV studia Jezerka do tohoto stavu a ve výběrovém řízení vybrala jako jeho provozovatele moji Divadelní společnost.

Vašeho otce znají všichni, vy jste měl ovšem i výjimečnou maminku...

Maminčina maminka se jmenovala Abelesová, a v roce heydrichiády šla celá rodina v tzv. vánočním transportu do Terezína, a následně Osvětimi. Maminka se sestrou byly nezletilé a pocházely ze smíšeného manželství, to je zachránilo. 18 členů její rodinné větve se nevrátilo.

Vyprávěla o tom?

Asi třičtvrtě roku po maminčině smrti mi přišel balíček. V něm byla videokazeta a průvodní děkovný dopis – od režiséra Stevena Spielberga! Pro jeho nadaci Šoa natočila asi 30 minutový rozhovor o holocaustu. Když jsem se odvážil pustit si ho, dozvěděl jsem se řadu věcí, jež jsem od ní za celý život neslyšel. Neventilovala je, bylo to trauma. Před manželkou Miluší se někdy zmínila, před svými syny a manželem ne. Měla sny, že do bytu vtrhávají nacisté.

Znáte osud domu, v němž bydlíte?

V roce 1928 ho postavil dědeček Kouba (měl výrobu umělých květin, dodával je do všech divadel a filmových ateliérů – máme z té doby kupu fotek dědečka s nejslavnějšími režiséry), maminka se tam stěhovala jako miminko. Po okupaci se museli do 24 hodin vystěhovat, v domě za války bydlel německý oficír, za revoluce tam měli kulometné hnízdo.

A po válce?

Po válce začaly máma s tetou vyřizovat papíry k navrácení domu, ale než to stáhly, přišel rok 1948 a z našeho domu se stal dům činžovní. Mému otci pak trvalo navrácení téměř čtvrtstoletí. Kdyby náš dům uměl vyprávět, byl by z toho zajímavý román.

Jan Hrušínský (nar. 1955) začínal po konzervatoři v Činoherním studiu Ústí nad Labem, odkud přešel k pražským Realistům. Zaujal v Divadle ABC (Jak jsem vyhrál válku, Charleyova teta), vyzkoušel si i muzikál (Brouci), z filmů připomeňme alespoň Lásky mezi kapkami deště, Konec starých časů, Ceremoniáře či nesmrtelnou Dívku na koštěti. S jeho manželkou, herečkou ND Miluší Šplechtovou se stará o tři děti a zejména o Divadlo Na Jezerce v Nuslích, kde sídlí jeho divadelní společnost.

Miluše Šplechtová: Večer tě bude čekat svíčková!

S Janem Hrušínským se poprvé setkala na plese coby studentka, jejich Manželský vztah vznikl při společném angažmá v Ústí nad Labem. Dnes s ním zvládá tři děti, je členkou činohry Národního divadla, a když chce udělat rodině radost, klidně v noci po představení peče a vaří.

Jistě nejsem sám, kdo vám vysekl poklonu, že jste dala přednost dětem před divadlem...

Nikdy jsem neměla pocit, že musím odsunout dítě, kvůli herecké roli. Ale je pravdou, že kdybych neměla tak vstřícné zájemce jako u Hrušínských, bylo by to mnohem složitější. Předávání dětí jako štafetového kolíku neznám, v tom jsem měla štěstí.

Přesto mezi herečkami jev nebežný...

Jedna kolegyně mi kdysi na natáčení vysvětlovala, že ona své potenciální děti obětovala herectví. Myslela jsem si své, nota bene když tato umělkyně zůstala celý život neznámá. Ale naprostá výjimka nejsem, podívejte se třeba na Veroniku Žilkovou.

Kdo by byl dobrým šéfem činohry ND?

Členkou naší první scény jsem od roku 1991, a myslím, že ideálním by byl Boris Rösner. Znal dobře celý soubor a měl u něho autoritu. Na lepší časy se začalo blýskat s režisérem Michalem Dočkallem, z jeho Cyrana jsem byla při vzniku nadšená: velké krásné divadlo! A ve svých úspěšných opusech ve zlaté kapliče pokračuje. Přeji to hlavně divákům.

Co jste v Národním hrála nejraději?

V Kolowratu Sekretářky, při nich jsem cítila, co mi kdysi řekl Evald Schorm: „Bud' na jevišti šťastná.“

A jste ve Zlaté kapliče šťastná?

V Činoherním studiu Ústí nad Labem je malý soubor, tam jsme o sobě věděli všechno. V ND jsou mimořádné herecké osobnosti, ale jakoby se v tom moři ztráceli. Jsou zde herci, s nimiž jsem nikdy nebyla na jevišti. I proto jsem uvítala Honzovu společnost, že teď máme Na Jezerce k lidem blíž. Moc ráda tam hraji Nadílku, Zahrej to znovu, Same či Prokletí nefritového škorpióna.

Co vaše království v kuchyni?

Hrozně ráda vařím! Bylo mi patnáct, když nám zemřela maminka, táta byl sice dobrý kuchař, ale já se automaticky stavěla k plotně. Přijde mi normální, že tohle dělá žena. Další vzor jsem měla v paní Hrušínské, ona byla taková slunná, stále z ní vyzařovala pohoda a dobrá nálada. Po jejím odchodu se snažím její místo zacelit. Mám radost, když to doma voní, je to takové teplo domova. Zrovna dnes večer bude Honzu čekat svíčková.

Na vaší postavě ale není gurmánství vůbec vidět, čím to?

Nejím na noc, v 7 večer si dám naposled. Hlavně si ale myslím, že je to v genech, protože ani příliš nesportuji. Jsem naopak chalupářský typ. Miluji, když je okolo domu zahrada, ráda sázím kytky, hrabu se v hlíně.

Sledujete televizi?

Miluji Panorama na ČT 2 – klidná hudba, nevidíte živáčka, je to uklidňující ranní půlhodinka. Díky ní jsem si zamilovala Pustevny, jednou se tam musím osobně podívat!

Televizní program bez aktérů – tím trochu berete vlastní práci. Šla byste na tuto profesi znovu?

Ano, asi bych šla znovu na herectví.

Na závěr udělám stříh v uměleckých žánrech: které české výtvarníky máte ráda?

Miluji obrázky Ivy Hüttnerové, vyznačuje z nich pohoda a klid. Pak tvorbu Trnkovu a Ladovu, rukopis Adolfa Borna, Oty Janečka, Emy Srnkové. A Josef Jíra, to byly pecky, co maloval.

Mikoláš Aleš na Hradě

Po 30 letech máme znovu příležitost shlédnout retrospektivní výstavu děl velikána českého výtvarného umění Mikoláše Aleše. Navštívit ji můžete až do 20. dubna v Jizdárně Pražského hradu. Ačkoli má tohoto umělce většina z nás spojeného s lidovou

slovesností, obrazy zachycujícími českou historii a zvláště pak se slavnými lunetami pro foyer Národního divadla, je Alšova tvorba samozřejmě mnohem rozsáhlejší. Díky této výstavě máme možnost vidět i téměř neznámé práce, ale hlavně: rozsáhlou sbírku Alšo-

va díla pěkně pod jednou střechou. Možná měly být součástí výstavy takového tabla s doprovodnými texty. Předpokládáme totiž, že většina návštěvníků neměla k dispozici tiskovou zprávu nebo nestudovala katalog vydaný k výstavě. Součástí výstavy je našťastí studovna publikací o Mikoláši Alšovi, kde lze případné mezery ve znalostech doplnit.

VÝSTAVY

Divadelní tipy

Kafkův **Proces** v režii Dušana Davida Pařízka a v provedení souboru Pražského komorního divadla na jevišti Divadla Komedie se stal vítězem ankety o Inscenaci roku, kterou už popatnácté uspořádaly Divadelní noviny. Spolu s ním byly vysoce oceněny inscenace pražského Činoherního klubu **Hrdina západu** a Dejvického divadla **Černá díra**. Posledně jmenovanou absurdní komedii ze součas-

ného amerického Západu režíroval jeden z nejvýraznějších talentů nastupující divadelní generace Jiří Havelka, který v loňském roce ještě uvedl na scéně Studia Ypsilon zajímavou adaptaci románu filozofa Ladislava Klímy **Putování slepého hada za pravdou** s hudbou Dominika Renče. Těsně za nimi se umístila inscenace Městského divadla Brno nazvaná **Smrt Pavla I.** Právě s ředitelem to-

hoto úspěšného brněnského stánku Thálie Stanislavem Mošou přineseme rozhovor v některém z příštích čísel.

režisér Jiří Havelka

soubor Studia Ypsilon

DIVADLO

Karel Schwarzenberg Životopis

Barbara Tóthová, *Torst*, 2007

Životopis je jako žánr spíše suchý a nudný. Tuto knihu však přečtete jedním dechem. Její autorkou je rakouská novinářka a spisovatelka, narozená roku 1974 ve vídeňské rodině české matky a maďarského otce. Již během studií pracovala pro vídeňský časopis Profil, po absolutoriu historie nastoupila do redakce týdeníku Format. Od února 2003 vedla rubriku v deníku Der Standard, v současnosti pracuje jako redaktorka vídeňského týdeníku Falter - píše zejména o politice a středoevropských otázkách. Přispívá též do Frankfurter Allgemeine Zeitung a českého Respektu. Na jaře 2003 jí Institut humanitních věd vídeňské univerzity udělil stipendium Mileny Jesenské.

Tato kniha vypráví o životě muže vychovaného pro svět, jenž v době, kdy on sám byl už dost dospělý na to, aby do něj vstoupil, přestal existovat. Líčí příběh dynastie, jejíž staletá hmotná i duchovní tradice je zároveň privilegiem i přítěží. Vypráví o politické kariéře, která se odehrávala mimo obvyklá stranická klíše, a proto (mnozí dokonce míní, že právě proto) byla úspěšnější a zajímavější než kariéry jeho vrstevníků.

Příběh Karla Schwarzenberga je typickým příběhem 20. století a jeho životopis je vskutku evropský. Středoevropské ideologické hranice ovlivnily Schwarzenbergovo mládí, v dospělosti se pak snažil a zasloužil o jejich zrušení. Schwarzenberg nebyl nikdy kariérista, nanejvýše typická je však pro něj pružnost v situacích, kdy je třeba na sebe vzít společenské povinnosti. V tom je aristokratem v nejlepším slova smyslu, jak to formuloval rakouský spolkový prezident Heinz Fischer: člověkem, jenž nevnímá svůj původ jako privilegium, ale jako zodpovědnost.

Řezbář František Gajda

Kniha představuje lidového tvůrce Františka Gajdu (nar. 1935) z jihomoravské Strážnice jako nadaného svérázného řezbáře i úsměvného člověka. Kolektiv autorů této maximálně výpravné publikace, která je vhodná jako dárek pro všechny příležitosti, tvoří osobnosti z řezbářova okolí: etnolog a archeolog Jiří Pajer, ředitel Záhorské galérie v Senici Štefan Zajíček, etnoložka Slovákého muzea v Uherském Hradišti Romana Habartová, řezbář Andrej Irša a na prvním místě manželka Marie Gajdová, která je archivářkou, motorem řezbářských výstav, prodejných akcí i životní oporou a osobní tajemnicí.

Zrození ze zkumavky: Svědectví o české privatizaci 1990 – 1997

Tomáš Ježek, *Prostor*, 2007

Vlastnictví a právo se zrodily společně a společně také umírají.

Jeremy Bentham

„Z majetku ve fondech v hodnotě 140 miliard Kč, který v nich byl v roce 1996, byl ukraden majetek v hodnotě téměř 50 miliard Kč... Záměrně používám slovo krádež a jeho slovesný tvar, protože přesně a jednoznačně označuje to, co se počátkem druhé poloviny devadesátých let na poli kolektivního investování skutečně dělo a stalo. Slovo tunelování, které český jazyk ihned nabídl jako synonymum, je sice vtipným, ale zároveň velmi nebezpečně obrazným označením pro krádež. Je příznačné pro druh českého myšlení, že rychle a vynalézavě přišlo na způsob, jak slovně zamlžit fakt krádeže. Nepochybně proto, aby tím ke krádeži vzápětí mohlo zaujmout tak typicky shovívavý a tolerantní postoj. Vskutku, žádné Boží přikázání nezakazuje tunelovat.“

Je zřejmě zbytečné dodávat, že autor Tomáš Ježek (nar. 1940) byl prvním ministrem privatizace, později předsedou Fondu národního majetku, rozpočtového výboru poslanecké sněmovny a předsedou burzovní komory pražské burzy cenných papírů. V roce 1996 odešel z politiky a věnuje se hlavně pedagogické činnosti – je docentem na katedře institucionální ekonomie Národohospodářské fakulty VŠE. Z jeho dřívějších titulů doporučujeme ještě knihu *Budování kapitalismu v Čechách* (1997).

„Šišatý švec a myšut“

Pavel Šrut, *Paseka*, 2007

Půvabnou knížkou roztomilých nonsensů našeho předního textaře /*Kolej Yesterday, Bitva o Karlův most, Krásný ztráty/* a básníka Pavla Šruta uděláte radost zejména svým nejmenším. Nevěříte?

*Šišatou věc
ten šišatec
našel u šišatého plotu.*

*A ta šišatá věc
u šišatého plotu
byla šišatý dukát.*

*Hned samým štěstím
šišatec
na šišatý nos upad.*

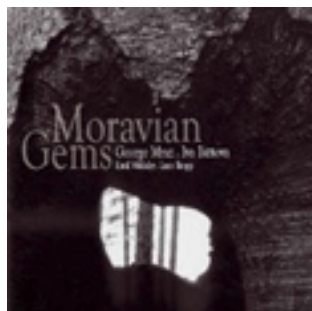
*Vtom na šišatém nebi
- divná věc -
šišatá hvězda vyšla!*

*A od té doby ten náš švec
- to še ví -
trochu šišlá.*

George Mraz, Iva Bittová, Emil Viklický, Laco Tropp: „Moravian Gems“

Cube-Metier, 2007

Zkrátka Češi pijí pivo a jejich lidová hudba není harmonicky příliš zajímavá. Moraváci

pijí víno a v jejich lidovkách jsou všechny ty zajímavé staré modální stupnice.“ Tak vysvětluje klavírista a skladatel Emil Viklický v bookletu alba *Moravian Gems* /*Moravské klenoty*/ přitažlivost moravské hudby pro jazzové interprety. Spolupráce s prominentním jazzovým basistou Georgem Mrazem navazuje na neméně vydařené album moravských lidových písní, které Viklický natočil před osmi lety se zpěvačkou a cimbalistkou Zuzanou Lapčíkovou. Tentokrát seovšem na desce inspirované folklorem i Janáčkem daleko více improvizuje, větší

prostor dostávají „rozhovory“ jednotlivých nástrojů a hlasu. Kromě úprav lidových písní /*Osud, Ej láska, láska, Polajka, Keď som išiel z Pešti, Jabúčko, Išlo dievča pro vodu, Věneček a Pomluva*/ a Viklického skladeb, zní na desce také instrumentální úprava Janáčkovy pětivětě *Sinfoniety*. „My zkrátka vezmeme lidovou melodii, obrátíme ji vzhůru nohama a tím značně potěšíme folkloristické fundamentalisty,“ žertuje Viklický. Nezatížené a nepředpojatě posluchače ovšem zcela určitě a vážně.

Jiří Pavlica: „Chvění“

Indies, 2007

Folkloristické fundamentalisty, jejichž rozhled nepřesahuje hranice okresu, dlouhá léta irituje též Jiří Pavlica (nar. 1953), jeden z nejzajímavějších skladatelů současnosti.

Jeho interpretační a tvůrčí činnost je spjata především se souborem Hradišťan, jehož uměleckým vedoucím je od roku 1978, kdy převzal muzikantské žezlo po legendárním Jaroslavu Staňkovi. Ve své tvorbě dokáže obsáhnout dramaturgický oblouk od lidové tradice až po oblast soudobé hudby. Právě další oscilaci mezi žánry přináší i jeho nejnovější opus – v reprezentačním, dárkovém provedení zkompletovaná suita dialogů *Chvění*. Ve výsledné nahrávce propojil na ní pod dirigentskou taktovkou Petra Altrichtera „svůj“ Hradišťan, Filharmonii Brno, pětičlenné Jumping Drums a čtyři šamany Altai Kai, vrcholnou formaci hrdelních zpěváků z exotické Altaje.

Dialogy obsahuje deska celkem čtyři. *Dia-*

log básnický se inspirovuje verši Vladimíra Holana a Jana Skácela, kteří za svého života tolik usilovali o důstojnost a význam slova, dnes tolik devalvovaného. Po tento výchozí dialog si Pavlica vybral za stěžejní polaritu veršů „co je bez chvění, není pevné“ a „moje vína, tvoje vína“. *Dialog s minulostí* vychází z nejstarších staroslověnských a staročeských písemných památek z 9. a 14. století. *Dialog etnický* přináší inspiraci v podobě již zmíněných, od prvního tónu fascinujících, hrdelních zpěváků z Altaje, kteří zároveň připomínají rovnocennou existenci také jiných světů, než je ten náš. *Dialog s nadějí* je závěrečným zamyšlením nad tím, že naděje na dialog máme všichni a vždycky, včetně dialogu osobního.

„Best of Michael Kocáb“

Darus, 2007

Hrabě X, Pražákům je tu hej, Tatman, Člověk bez talentu, Hrály dudy anebo Snaživec – to jsou známé rockové fláky kultovního Pražského výběru a najdeme je na prvním kompaktu. Ten druhý obsahuje šansony /*Sebastian, S cizí ženou v cizím pokoji, Stáří*/, suitu z baletu Laterny Magi-

ky *Odysseus* a bonusy: *Rasisti* /s Lucií Bílou/ či *Pán výtahů* /s Věrou Bílou/. K tomu jedinečné a spontánní *Noční vyprávění o mé cestě od kostelní židle až k Pražskému výběru II*, které tuto esenci osobnosti Michaela Kocába uzavírá epilogem:

„Napadlo mě, že jestli v něčem přece jen sklouznu až k diktátorskému principu, je to v tom, že všechno podřizuji snaze jít pořád dopředu – potřebuji improvizaci, nikdy nedělám věci stejně jako předtím. A netýká se to jen hudby. Nesnáším vracení se, nejsem třeba ochoten vykládat tutéž historku před stejným publikem podruhé...“

Teď jsem si vzpomněl... je to Hurníkova poučka o závěru hudební kompozice. Ilja Hurník vždycky říkal, že kompozice se musí budovat od konce, protože konec je vyvrcholení, konec je nejdůležitější na celé skladbě. Přitom se ale konec často podce-

ňuje, protože skladateli už dochází dech, chce to už mít za sebou, a tak to tam nějak smrkne a hotovo... Jenže konec, závěr, říkal Hurník, je sám o sobě kompozicí, takže se má připravit, uvést, pak zahrát a nakonec ukončit – teprve pak je to celý konec, který uzavírá formu!

Po pravdě řečeno, nejsem si jistý, že se původnímu Pražskému výběru povedl konec hodný formy i obsahu velmi výrazné kapely. Víím jen, že mně ještě nedošel dech, což se teď snažím dokázat s Pražským výběrem II. Tuším také, že ani nejpobláznější sestava PV, s Pavlíčkem a Čokem, ještě neřekla poslední slovo. Až to kluci všechno vstřebají a vydýchají, opět se sejdeme, natočíme další desku a ještě to roztočíme. Ten chlapík stále tančí šíleně, jako by ho snad kousla tarantule nebo co...“

Deset nově zakoupených filmových klenotů světové kinematografie letos opět tvoří rámec putovního filmového festivalu **Projekt 100**. Čtrnáctý ročník tradiční přehlídky tzv. artových filmů dorazil do zhruba stovky promítacích sálů v České republice, poté ho čeká i Slovensko.

Přehlídka letos nabízí opravdové lahůdky. K hitům filmové kolekce patří iránsko-irácký festivalový snímek ***Želvy mohou létat*** (na snímcích). Jedná se o první film natočený po pádu Saddáma Husajna v Iráku. Opus režiséra a scenáristy Bahmana

Ghobadiho sbírá ocenění na mezinárodních festivalech po celém světě. Přináší příběh malých kurdských dětí živících se sbíráním a prodejem nevybuchlých nášlapných min.

K sledovaným snímkům Projektu 100 patří i první opravdový horor: německý film z roku 1919 ***Kabinet Dr. Caligariho***. Expressionistická stylizace scén a herců i nevídaně výtvarně řešené kulisy domů propůjčují filmu výjimečnou atmosféru.

Díky přehlídce Projekt 100 se na plátna kin také vracejí dva snímky jednoho z nej-

osobitějších režisérů historie, Španěla Luse Buñuela. Jde o jeho prvotinu ***Andaluský pes***, kterou natočil ve svých devětatdacetí, a naopak jeden z jeho posledních snímků ***Nenápadný půvab buržoasie***.

Projekt 100 doprovází letos také soutěž. Když pošlete sedm až deset vstupenek od různých filmů přehlídky na adresu: Produkce AČFK, Nám. Míru 860, 686 01 Uherské Hradiště, automaticky získáte slevu na Letní filmovou školu ve výši odpovídající počtu zaslaných vstupenek.

Kulturní servis připravil Milan Šimáček

1. VOX a.s. S NÁMI BUDETE MÍT NÁSKOK!

Novela zákona o daních z příjmů z pohledu zdaňování příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků v roce 2008

TERMÍN: 29. 2. 2008
PŘEDNÁŠÍ: Irena Jindrová
KÓD: 813300 CENA: 1 890 Kč

DPH v roce 2008 – komplikovaná ustanovení zákona

TERMÍN: 3. – 4. 3. 2008
PŘEDNÁŠÍ: Ing. Václav Benda, Ing. Olga Hochmannová
KÓD: 813500 CENA: 4 490 Kč

Živnostenský zákon po novele v praxi

TERMÍN: 5. 3. 2008
PŘEDNÁŠÍ: Ing. Bc. Petr Kameník
KÓD: 818600 CENA: 1 790 Kč

Důchodové pojištění od 1. 1. 2008 v hlavní roli

TERMÍN: 10. 3. 2008
PŘEDNÁŠÍ: JUDr. Helena Pelikánová
KÓD: 814200 CENA: 1 790 Kč

Aktuální daňové problémy – rady, principy a výhled do budoucna

TERMÍN: 10. 3. 2008
PŘEDNÁŠÍ: Ing. Pavel Běhounek
KÓD: 825200 CENA: 1 990 Kč

DPH ve stavebnictví – speciálka roku 2008

TERMÍN: 11. 3. 2008
PŘEDNÁŠÍ: PhDr. Milan Skála
KÓD: 846500 CENA: 1 990 Kč

Jak zvládnout daňovou kontrolu bez zbytečného stresu

TERMÍN: 12. 3. 2008
PŘEDNÁŠÍ: JUDr. Jaroslav Kobík, Ing. Jan Rambousek, Ing. Jiří Šperl
KÓD: 834300 CENA: 2 490 Kč

VOX
kurzy, semináře
rekvalifikace

ZAPIŠTE SI DO DIÁŘE!

E-learning fórum 2008 VIII. ročník setkání na téma e-learningu v současném vzdělávání

TERMÍN: 5. 3. 2008
KÓD: 846000
CENA: 4 190 Kč

Progresivní manažer

TERMÍN: 4. – 5. 3., 25. – 26. 3.,
15. – 16. 4., 6. – 7. 5.,
27. – 28. 5.,
17. – 18. 6.,
2. – 3. 9., 23. – 24. 9.,
14. – 15. 10., 4. – 5. 11. 2008
KÓD: 875400
CENA: 79 900 Kč

Podrobné informace o kompletní nabídce naleznete na

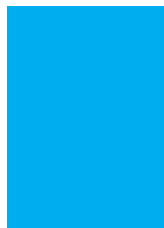
WWW.VOX.CZ

1. VOX a.s., tel.: 226 539 670, fax: 222 246 429

Ceník inzerce časopisu Zpravodaj Hospodářské komory hl. m. Prahy

vnitřní obálka

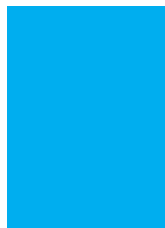
Kč 13.000,-

1/1 na spad
210x297 mm
1/1 na zrcadlo
189x285 mm

vnější obálka

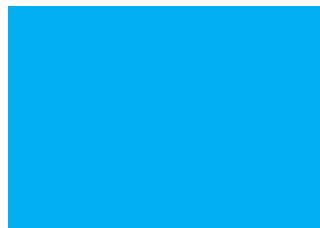
Kč 15.000,-

1/1 na spad
210x297 mm
1/1 na zrcadlo
189x285 mm

dvoustrana

Kč 20.000,-

1/1 na spad
420x297 mm
1/1 na zrcadlo
408x285 mm

celostrana

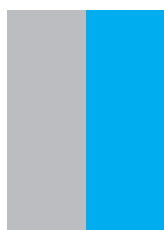
Kč 10.000,-

1/1 na spad
210x297 mm
1/1 na zrcadlo
189x285 mm

1/2 strany

Kč 7.000,-

1/1 na spad
105x297 mm
1/1 na zrcadlo
94,5x285 mm

1/1 na spad
210x148,5 mm
1/1 na zrcadlo
189x142,5 mm

1/1 na spad
70x297 mm
1/1 na zrcadlo
63x285 mm

1/3 strany

Kč 5.000,-

1/1 na spad
210x99 mm
1/1 na zrcadlo
189x95 mm

Ceny jsou uvedeny bez DPH 19%

- Umístění loga Vaší společnosti na našich webových stránkách www.hkp.cz a slevy opakované inzerce s Vámi rádi domluvíme telefonicky nebo při osobním jednání.
- Opakovaná inzerce Vám přinese výhody, samozřejmě i menší finanční výdaj na samotnou inzerci.
- Podklady pro inzerci je vždy nutno dodat do uzávěrky aktuálního čísla, tj do 17. dne lichého měsíce.

kontakt:

Hospodářská komora hl. m. Prahy
náměstí Franze Kafky 7
110 00 Praha 1

Leoš Susa

vedoucí inzerce

e-mail: susa@hkp.cz
telefon: +420 224 818 197
gsm: +420 736 186 924

Ing. Milan Šimáček

šéfredaktor

e-mail: simacek@hkp.cz
telefon: +420 224 818 197

PRAŽSKÉ SLUŽBY

NEPŘEKO NATELNÝ SERVIS

- komplexní řešení odpadového hospodářství
- zimní a letní údržba komunikací
- stavební údržba komunikací, dopravní značení
- výroba tepelné energie

PRAŽSKÉ SLUŽBY, a.s.

A Pod Šancemi 444/1
180 77 Praha 9

T +420 284 091 111

F +420 284 091 505

E info@psas.cz

W www.psas.cz

